

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/83

URBROJ: 65-22-02

Zagreb, 29. kolovoza 2022.

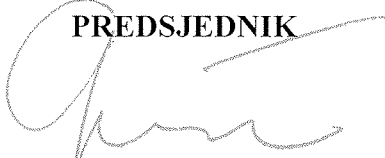
P.Z. br. 332

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona* koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. kolovoza 2022. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/91
URBROJ: 50301-05/16-22-6

Zagreb, 24. kolovoza 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja.

 3
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PLATNOM
PROMETU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, kolovoz 2022.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PLATNOM PROMETU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Republika Hrvatska potpisivanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Ugovor o pristupanju) postala je stranka Ugovora o Europskoj uniji, kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, čime su odredbe temeljnih ugovora Europske unije postale obvezne i za Republiku Hrvatsku. Budući da je uspostava ekonomske i monetarne unije (u daljnjem tekstu: EMU) čija je valuta euro definirana Ugovorom o Europskoj uniji iz 1992. (članak 3. pročišćene verzije tog Ugovora), Republika Hrvatska preuzela je putem Ugovora o pristupanju obvezu uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj nakon što budu ispunjeni propisani uvjeti kao i odredbe propisa koje se odnose na države članice EMU-a. Iste odredbe obvezuju sve države članice koje su Europskoj uniji pristupile nakon potpisivanja Ugovora o Europskoj uniji. U cilju ispunjenja preuzete obveze, u listopadu 2017. Vlada Republike Hrvatske i Hrvatska narodna banka predstavile su Strategiju za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Eurostrategija). Taj je dokument, među ostalim, donio detaljnu analizu koristi i troškova uvođenja eura, koja je pokazala da će u slučaju Republike Hrvatske prednosti znatno premašiti nedostatke. U Eurostrategiji je također utvrđeno da, zahvaljujući uravnoteženom gospodarskom rastu i ostvarenoj fiskalnoj prilagodbi, Republika Hrvatska ispunjava sve formalne kriterije za uvođenje eura, osim kriterija koji se tiče dvogodišnjeg sudjelovanja u tečajnom mehanizmu (u daljnjem tekstu: ERM II).

Nakon toga, u srpnju 2020. godine, u jeku borbe protiv pandemije bolesti COVID-19, Republika Hrvatska ispunila je i formalne kriterije za sudjelovanje u mehanizmu ERM II, što je svojim dokumentom potvrdila Europska komisija. Slijedom toga, Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 23. prosinca 2020. donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom, Odlukom o donošenju Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom („Narodne novine“, broj 146/20.), u kojemu je sadržan pregled svih važnijih aktivnosti koje će sudionici priprema za uvođenje eura, iz privatnog i javnog sektora, provoditi.

Republika Hrvatska je potpisivanjem Ugovora o pristupanju preuzela obvezu uvođenja eura nakon što ispuni propisane uvjete, kao i odredbe propisa koje se odnose na države članice EMU-a. Upotreba eura kao jedinstvene valute u EMU-u uređena je uredbama Vijeća EU-a (Uredba Vijeća (EZ) br. 1103/97 od 17. lipnja 1997. o određenim uredbama koje se odnose na uvođenje eura, Uredba Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura i Uredba Vijeća (EZ) br. 2866/98 od 31. prosinca 1998. o stopama konverzije između eura i valuta država članica koje usvajaju euro) koje se izravno primjenjuju u svim državama sudionicama EMU-a. Ti pravni akti, osim što propisuju da je euro službena valuta u svim članicama EMU-a, sadržavaju i glavna načela kojih se države članice trebaju pridržavati u postupku prelaska na euro.

Najvažniji akt u ovom postupku jest Zakon o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak).

Nedvojbeno je kako uvođenje eura kao službene valute zahtijeva ozbiljnu i stručnu prilagodbu pravnog okvira Republike Hrvatske s ciljem osiguranja pravne sigurnosti i stvaranja uvjeta za nesmetano, neprekinuto i učinkovito funkcioniranje gospodarstva.

Iskustva država članica koje su uvodile euro upućuju na to da se, u pravilu, u razdoblju koje prethodi uvođenju eura mijenjaju pojedini zakoni i drugi propisi koji sadržavaju odredbe povezane s postojećom nacionalnom valutom.

S tim u vezi, Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 16. rujna 2021. donijela Zaključak u kojemu je, s ciljem provedbe Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom, utvrdila popis zakona i podzakonskih propisa koje će biti potrebno izmijeniti radi pune prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Zakon o platnom prometu („Narodne novine“, broj 66/18., u daljnjem tekstu: važeći Zakon) sadrži važnija pozivanja na hrvatsku kunu stoga ga je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Važećim Zakonom uređuju se platne usluge i njihovi pružatelji, obveze pružatelja platnih usluga, institucije za platni promet i platne sustave. Objavljen je 20. srpnja 2018., a stupio je na snagu 28. srpnja 2018.

Važećim Zakonom je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 337, 23. 12. 2015.) (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2015/2366), koja je donesena zbog značajnih tehničkih inovacija na tržištu plaćanja malih vrijednosti, brzog rasta broja elektroničkog i mobilnog plaćanja, pojave novih vrsta platnih usluga te potrebe za povećanjem sigurnosti plaćanja.

Kako bi se odredbe važećeg Zakona uskladile s procesom uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, Prijedlogom zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) mijenjaju se odredbe koje sadrže pozivanja na hrvatsku kunu na način da se iznosi u kunama zamjenjuju: izvornim iznosima u eurima kako su propisani Direktivom (EU) 2015/2366, primjerenim iznosima u eurima vezanim uz poslovanje male institucije za platni promet te iznosima novčanih kazni u eurima preračunatih sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Prijedlogom zakona dodan je članak kojim se uređuje osnivanje Nacionalnog odbora za platni promet koji će djelovati umjesto sadašnjeg Nacionalnog odbora za platni promet, a koji je osnovan na temelju sporazuma stranaka koje sudjeluju u njegovom radu. Naime, svaka država članica europodručja ima osnovano tijelo u kojemu nadležna tijela, pružatelji platnih usluga i drugi dionici tržišta razmjenjuju informacije i ideje u svrhu usmjeravanja razvoja tržišta platnih usluga. Stoga i Republika Hrvatska, uvođenjem eura kao službene valute i uključivanjem u europodručje, treba imati takvo tijelo (Nacionalni odbor za platni promet osnovan na temelju Prijedloga zakona).

III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovoga Zakona predlaže se po hitnom postupku u skladu s člankom 204. stavkom 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.) jer se ovaj Zakon donosi radi prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj s danom 1. siječnja 2023.

Prijedlogom zakona doprinosi se provedbi Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom s ciljem da Republika Hrvatska postane dijelom ekonomske i monetarne unije čija je valuta euro. Nacionalnim planom zamjene hrvatske kune eurom predviđeno je kako će, osim donošenja zakona kojim će se urediti najvažnija pitanja vezana uz uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, za potrebe pune prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute, biti potrebno izmijeniti niz drugih zakona i podzakonskih propisa koji sadržavaju odredbe povezane s kunom. Prilagodbe će tako biti neophodne u propisima kojima se uređuje platni promet, porezni sustav, tržište kapitala, financijski sustav i trgovačko pravo.

Dana 14. srpnja 2022. u Službenom listu Europske unije objavljeni su: Odluka Vijeća (EU) 2022/1211 od 12. srpnja 2022. o usvajanju eura u Hrvatskoj 1. siječnja 2023., Uredba Vijeća (EU) 2022/1207 od 12. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 974/98 u vezi s uvođenjem eura u Hrvatskoj i Uredba Vijeća (EU) 2022/1208 od 12. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 u pogledu stope konverzije eura za Hrvatsku, čime je dovršena pravna procedura u Vijeću Europske unije vezana za uvođenje eura u Republici Hrvatskoj.

Slijedom navedenoga predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PLATNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o platnom prometu („Narodne novine“, broj 66/18.), u članku 5. točki 12. podtočki b) podstavku 1. riječi: „375,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „50,00 eura“.

U podstavku 2. riječi: „2250,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „300,00 eura“.

Članak 2.

U članku 6. stavku 1. na dva mjesta riječi: „7.500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.000.000,00 eura“.

Članak 3.

U članku 14. u uvodnoj rečenici riječi: „225,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „30,00 eura“, a na dva mjesta riječi: „1125,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „150,00 eura“.

Članak 4.

U članku 33. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „225,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „30,00 eura“, a na dva mjesta riječi: „1125,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „150,00 eura“.

Članak 5.

U članku 37. stavku 2. riječ: „Platitelj“ zamjenjuje se riječima: „Korisnik platnih usluga“.

Članak 6.

U članku 46. stavku 1. riječi: „375,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „50,00 eura“.

Članak 7.

U članku 48. stavak 8. briše se.

Članak 8.

U članku 49. stavku 1. riječi: „stavcima 1., 6. i 8.“ zamjenjuju se riječima: „stavcima 1. i 6.“.

U stavku 4. riječi: „stavaka 6. i 8.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 6.“.

Članak 9.

U članku 54. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. nacionalnih platnih transakcija u eurima i“.

U točki 2. iza riječi: „prekograničnih platnih transakcija u eurima“ briše se zarez i riječi: „uključujući transakcije koje sadržavaju preračunavanje iz kune u euro“.

U stavku 3. riječi: „kunama i“ brišu se.

Članak 10.

Naslov iznad članka 78. i članak 78. brišu se.

Članak 11.

Iza članka 79. dodaje se naslov iznad članka i članak 79.a koji glase:

„Nacionalni odbor za platni promet

Članak 79.a

(1) Hrvatska narodna banka osniva Nacionalni odbor za platni promet radi utvrđivanja i unaprjeđivanja standarda stabilnog i sigurnog obavljanja usluga platnog prometa i uspostavljanja trajne suradnje dionika na području pružanja usluga platnog prometa, uključujući i druga tijela javne vlasti.

(2) Nacionalni odbor za platni promet djeluje kao međuinstitucionalno tijelo na dobrovoljnoj osnovi.

(3) Način rada Nacionalnog odbora za platni promet uređuje internim aktom Hrvatska narodna banka i objavljuje ga na svojim internetskim stranicama.“.

Članak 12.

U članku 82. stavku 1. riječi: „150.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „20.000,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „375.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „50.000,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „940.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „125.000,00 eura“.

Članak 13.

U članku 100. stavku 1. točki 2. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 7.“.

Članak 14.

U članku 120. stavku 3. riječi: „7.500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „995.000,00 eura“.

Članak 15.

U članku 121. stavku 1. riječi: „50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „6.500,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „300.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „39.500,00 eura“.

Članak 16.

U članku 122. stavku 1. točki 2. na dva mjesta riječi: „7.500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „995.000,00 eura“.

Članak 17.

U članku 139. stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) Hrvatska narodna banka donosi rješenje o upisu podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona te o tome obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina i instituciju za platni promet u roku od tri mjeseca od dana primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.“.

Članak 18.

U članku 148. stavku 5. riječi: „7.500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.000.000,00 eura“.

Članak 19.

U članku 155. ispred riječi: „Hrvatska narodna banka“ oznaka stavka: „(1)“ briše se.

Stavak 2. briše se.

Članak 20.

U članku 179. stavku 2. u uvodnoj rečenici riječi: „od 20.000,00 do 500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 66.360,00 eura“.

U točki 88. riječi: „stavaka 6. ili 8.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 6.“.

U stavku 3. u uvodnoj rečenici riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 4. riječi: „od 10.000,00 do 250.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.320,00 do 33.180,00 eura“.

Članak 21.

U članku 180. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „od 20.000,00 do 500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 66.360,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „od 10.000,00 do 250.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.320,00 do 33.180,00 eura“.

U stavku 4. riječi: „od 1000,00 do 25.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 130,00 do 3.310,00 eura“.

Članak 22.

U članku 181. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „od 20.000,00 do 500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 66.360,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

Članak 23.

U članku 182. stavku 2. u uvodnoj rečenici riječi: „od 20.000,00 do 250.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 33.180,00 eura“.

Točka 4. briše se.

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 4. i 5.

U stavku 3. riječi: „od 5000,00 do 30.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 3.980,00 eura“.

Članak 24.

U članku 183. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „od 20.000,00 do 500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 66.360,00 eura“.

U točkama 9. i 10. riječi: „stavkom 6.“ zamjenjuju se riječima: „stavkom 7.“.

U stavku 2. riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „od 15.000,00 do 350.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.990,00 do 46.450,00 eura“.

U stavku 4. riječi: „od 3500,00 do 35.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 460,00 do 4.640,00 eura“.

U stavku 5. riječi: „od 15.000,00 do 350.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.990,00 do 46.450,00 eura“.

U stavku 6. riječi: „od 3500,00 do 35.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 460,00 do 4.640,00 eura“.

U stavku 7. riječi: „od 10.000,00 do 250.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.320,00 do 33.180,00 eura“.

Članak 25.

U članku 184. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „od 15.000,00 do 350.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.990,00 do 46.450,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 3500,00 do 35.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 460,00 do 4.640,00 eura“.

Članak 26.

U članku 185. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „od 15.000,00 do 350.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 1.990,00 do 46.450,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 3500,00 do 35.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 460,00 do 4.640,00 eura“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 33.180,00 eura registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac ili obrtnik registriran u Republici Hrvatskoj“.

Članak 27.

U članku 186. stavku 1. riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 6.630,00 eura i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac ili obrtnik registriran u Republici Hrvatskoj.“

Članak 28.

U članku 187. stavku 1. riječi: „od 20.000,00 do 100.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 13.270,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 2000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 260,00 do 1.320,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „od 5000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 1.320,00 eura“.

Članak 29.

U članku 188. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „od 20.000,00 do 500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.650,00 do 66.360,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 660,00 do 6.630,00 eura“.

PRIJELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 30.

Hrvatska narodna banka osnovat će Nacionalni odbor za platni promet iz članka 11. ovoga Zakona u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 31.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

U ovom se članku, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, mijenja odredba članka 5. točke 12. pod b) na način da se iznosi uređeni u kunama zamjenjuju izvornim iznosima uređenima u odredbi propisa Europske unije (u daljnjem tekstu: EU) koji je u taj članak prenesen, odnosno u odredbi članka 3. točke (1) pod (ii) Direktive (EU) 2015/2366.

Uz članak 2.

Ovim člankom mijenja se odredba članka 6. stavka 1. na način da se, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, umjesto iznosa propisanog u kunama, uređuje izvorni iznos propisan u eurima u odredbi EU-a koja se u taj članak prenosi, odnosno u odredbi članka 37. stavka 2. Direktive (EU) 2015/2366.

Uz članak 3.

Ovim člankom mijenja se odredba članka 14. na način da se, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, umjesto iznosa propisanog u kunama, uređuje izvorni iznos propisan u eurima u odredbi EU-a koja se u taj članak prenosi, odnosno u odredbi članka 42. stavka 1. Direktive (EU) 2015/2366.

Uz članak 4.

Ovim člankom mijenja se odredba članka 33. stavka 1. na način da se, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, umjesto iznosa propisanog u kunama, uređuje izvorni iznos propisan u eurima u odredbi EU-a koja se u taj članak prenosi, odnosno u odredbi članka 63. stavka 1. Direktive (EU) 2015/2366.

Uz članak 5.

Ovim člankom mijenja se odredba članka 37. stavka 2. na način da se riječ „Platitelj“ zamjenjuje se riječju „Korisnik platnih usluga“ s obzirom na to da je riječ o korisniku platne usluge informiranja o računu, koji nije platitelj jer u predmetnoj usluzi nije riječ o izvršenju platne transakciji, već o usluzi davanja informacija.

Uz članak 6.

Ovim člankom mijenja se odredba članka 46. stavka 1. na način da se, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, umjesto iznosa propisanog u kunama, uređuje izvorni iznos propisan u eurima u odredbi EU-a koja se u taj članak prenosi, odnosno u odredbi članka 74. stavka 1. Direktive (EU) 2015/2366.

Uz članak 7.

Ovim člankom briše se odredba članka 48. stavka 8., s obzirom na to da uvođenjem eura kao službene valute Republike Hrvatske više nema potrebe za predmetnom odredbom. Naime, sve platne transakcije izravnog terećenja u eurima izvršavaju se u skladu s Uredbom (EU) 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva

za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30. 3. 2012.). Kako se na pravo na povrat platitelja kod izravnih terećenja u eurima primjenjuje članak 48. stavak 6. važećeg Zakona, više nema potrebe za odredbom stavka 8. članka 48. važećeg Zakona.

Uz članak 8.

Ovim člankom se u članku 49. stavku 4. briše pozivanje na članak 48. stavak 8. koji je brisan.

Uz članak 9.

Ovim člankom mijenjaju se odredbe članka 54. stavaka 1. i 3. na način da se, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, brišu dijelovi odredbe kojima se uređivalo izvršenje platnih transakcija u kunama, s obzirom na to da za tim odredbama više nema potrebe.

Uz članak 10.

Ovim člankom briše se članak 78. i naslov iznad njega kojim je uređeno izvršavanje platnih transakcija između kreditnih institucija dok je službena valuta u Republici Hrvatskoj kuna. Budući da uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj prestaje potreba da se nacionalnim propisom uređuje izvršenje platnih transakcija u eurima, predmetna odredba više nije potrebna.

Uz članak 11.

Ovim člankom dodaje se članak 79.a kojim se uređuje osnivanje Nacionalnog odbora za platni promet.

Svaka država članica europodručja ima osnovano tijelo u kojemu nadležna tijela, pružatelji platnih usluga i drugi dionici tržišta razmjenjuju informacije i ideje u svrhu usmjeravanja razvoja tržišta platnih usluga. Stoga i Republika Hrvatska, uvođenjem eura kao službene valute i uključivanjem u europodručje, treba imati navedeno tijelo.

Osnivanje takvog tijela potrebno je i u svrhu usklađivanja s kretanjima na tržištu EU-a i pravnom stečevinom EU-a. Naime, navedena tijela imala su ključnu ulogu u razvoju jedinstvenog područja plaćanja u eurima – SEPA (engl. *Single Euro Payments Area*) pri ispunjavanju odredaba Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (Službeni list EU L 94/22). Od navedenih se tijela očekuju daljnji doprinos razvoju SEPA-e kako je uređeno navedenom Uredbom te podrška Strategiji za plaćanja malih vrijednosti za EU (Komunikacija Europske komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o strategiji za plaćanja malih vrijednosti za EU od 24. rujna 2020., COM (2020) 592) i Strategiji za digitalne financije za EU (Komunikacije Europske komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o strategiji za digitalne financije za EU od 24. rujna 2020., COM (2020) 591).

Navedena tijela sudjeluju u radu zajedničkih inicijativa država članica Europske unije, kao što su *European Forum for Innovation in Payments* (EFIP) i *European Forum of Payments Committees* (EFPC) koje je osnovala Europska središnja banka uz podršku Europske komisije.

U Republici Hrvatskoj osnovan je 24. veljače 2003., na temelju sporazuma, Nacionalni odbor za platni promet, u čijem radu sudjeluju Hrvatska narodna banka, Ministarstvo financija, Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska udruga banaka. Sadašnji Nacionalni odbor za platni promet prestat će s radom na temelju sporazuma o prestanku važenja sporazuma od 24. veljače 2003., prije osnivanja Nacionalnog odbora za platni promet na temelju ovoga Zakona.

Razvojem tržišta EU-a, u državama europodručja zaključeno je da bi, uz nadležna tijela i udruge banaka, u radu navedenih tijela trebali sudjelovati i drugi pružatelji platnih usluga te drugi dionici tržišta, u prvom redu korisnici platnih usluga, ali i pružatelji tehničke podrške, platni sustavi, FinTech tvrtke itd.

U svrhu nužnog osnivanja suvremenoga međuinstitucionalnog tijela za suradnju dionika na tržištu platnih usluga Republike Hrvatske kao države europodručja, predlaže se odredba članka 79.a. Navedeni dionici surađivali bi u radu tijela na dobrovoljnoj osnovi, razmjenjivali bi mišljenja i postizali dogovore o poduzimanju aktivnosti u cilju razvoja i unaprjeđivanja platnih usluga i cjelokupnoga platnog prometa, s ciljem doprinosa uravnoteženom i održivom razvoju sigurnoga, efikasnoga, inovativnoga i konkurentnog tržišta platnog prometa Republike Hrvatske.

S obzirom na njezinu ulogu katalizatora i usmjeritelja u razvoju platnog prometa u Republici Hrvatskoj, predlaže se da obvezu osnivanja preuzme Hrvatska narodna banka. Način rada Nacionalnog odbora za platni promet Hrvatska narodna banka će urediti internim aktom i objaviti ga na svojim internetskim stranicama.

Uz članak 12.

Ovim člankom mijenjaju se odredbe članka 82. stavaka 1., 2. i 3. na način da se, zbog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske, umjesto iznosa propisanih u kunama, uređuju izvorni iznosi propisani u eurima u odredbi propisa EU koja se u taj članak prenosi, odnosno u odredbi članka 7. pod a), b) i c) Direktive (EU) 2015/2366.

Uz članak 13.

Ovim člankom vrši se ispravak u odredbi članka 100. stavka 1. točke 2. Naime, članak 100. stavak 1. obvezuje instituciju za platni promet da zaštiti novčana sredstva koja je za izvršenje platnih transakcija primila od korisnika platnih usluga neposredno ili preko drugog pružatelja platnih usluga na jedan od navedenom odredbom propisanih načina.

Točka 2. navedene odredbe opisuje mogućnost ulaganja u „sigurne, likvidne i niskorizične oblike imovine kako je propisano podzakonskim propisom iz stavka 6. ovoga članka koji donosi Hrvatska narodna banka“. Kako je navedeni podzakonski propis uređen stavkom 7. članka 100., a ne stavkom 6., potrebno je izvršiti ispravak u pozivanju.

Uz članke 14., 15., 16.

Ovim člancima mijenjaju se odredbe članaka 120., 121. i 122. kako bi se, zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, propisani iznosi u kunama zamijenili iznosima u eurima. U člancima 120. i 122. mijenja se vrijednosni prag koji mala institucija za platni promet ne smije premašiti, a odnosi se na prosječnu mjesečnu ukupnu vrijednost platnih transakcija

koje je mala institucija za platni promet izvršila u posljednjih 12 mjeseci (uključujući i platne transakcije izvršene preko njezinih zastupnika) i utvrđuje u iznosu od 995.000,00 eura (umjesto 7.500.000,00 kuna). U članku 121. mijenja se iznos minimalnog inicijalnog kapitala male institucije za platni promet i utvrđuje u iznosu od minimalno 6.500,00 eura (umjesto 50.000,00 kuna) odnosno u iznosu od minimalno 39.500,00 eura (umjesto 300.000,00 kuna), zavisno koje platne usluge obavlja.

Naime, odredbom članka 32. Direktive (EU) 2015/2366 uređena je mogućnost da država članica uredi pružatelja platnih usluga koji može pružati usluge samo na teritoriju te države članice, u ograničenom opsegu, te su stoga i zahtjevi koje mora ispunjavati niži u odnosu na zahtjeve koje mora ispuniti institucija za platni promet. Republika Hrvatska iskoristila je navedenu mogućnost i kao pružatelja platnih usluga uredila malu instituciju za platni promet. Republika Hrvatska je, uzevši u obzir veličinu i opseg svog tržišta, u skladu s odredbom članka 32. Direktive (EU) 2015/2366 odredila primjerene iznose vezane uz poslovanje male institucije za platni promet.

Uz članak 17.

Ovim člankom mijenja se članak 139. stavak 10. na način da se utvrđuje ovlast Hrvatske narodne banke da donosi rješenje o upisu podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. te se time ispravljaju propusti u izričaju te odredbe.

Uz članak 18.

Ovim člankom vrši se usklađivanje odredbe članka 148. stavka 5. s predloženom izmjenom članka 6. stavka 1. iz članka 2. Prijedloga zakona.

Uz članak 19.

Ovim člankom predlaže se brisanje odredbe članka 155. stavka 2. jer zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj Hrvatska narodna banka neće imati potrebu propisivati pravila rada sistemski značajnih platnih sustava koji služe za obračun platnih transakcija u službenoj valuti Republike Hrvatske kojima sama ne upravlja.

Uz članak 20.

Ovim člankom mijenja se članak 179. stavci 2., 3. i 4. kako bi se, zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, propisani rasponi iznosa novčanih kazni u kunama za postupanje suprotno odredbama važećeg Zakona, preračunali u iznose u eurima.

Uz članke 21. do 29.

Ovim člancima mijenjaju se odredbe Glave X. kojim su uređene prekršajne odredbe, kako bi se, zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, propisani rasponi iznosa novčanih kazni u kunama za postupanje suprotno odredbama važećeg Zakona, preračunali u iznose u eurima. Dobiveni iznosi zaokruženi su na nižu desetinu.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisana je prijelazna odredba kojom se utvrđuje rok u kojem će Hrvatska narodna banka osnovati Nacionalni odbor za platni promet iz članka 11. ovoga Zakona.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEGA ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU*Aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama*

Članak 5.

Platnim uslugama u smislu ovoga Zakona ne smatraju se:

1. platne transakcije izvršene isključivo u gotovu novcu izravno između platitelja i primatelja plaćanja bez sudjelovanja posrednika
2. platne transakcije između platitelja i primatelja plaćanja preko trgovačkog zastupnika koji je sporazumom ovlašten za pregovaranje ili sklapanje ugovora o prodaji ili kupnji robe ili usluga u ime samo platitelja ili samo primatelja plaćanja
3. profesionalan fizički prijevoz novčanica i kovanog novca, uključujući njihovo prikupljanje, obradu i dostavu
4. platne transakcije koje se sastoje u neprofesionalnom prikupljanju i dostavi gotova novca u sklopu neprofitne ili dobrotvorne djelatnosti
5. usluge kod kojih primatelj plaćanja daje platitelju gotov novac kao dio platne transakcije na izričit zahtjev korisnika platnih usluga dan neposredno prije izvršenja platne transakcije u sklopu plaćanja za kupnju robe ili usluga
6. poslovi mijenjanja gotova novca za gotov novac, uključujući mjenjačke poslove, pri čemu se novčana sredstva ne drže na računu za plaćanje
7. platne transakcije na osnovi sljedećih papirnatih dokumenata vučenih odnosno podnesenih pružatelju platnih usluga radi stavljanja novčanih sredstava na raspolaganje primatelju plaćanja:
 - a) čekova u skladu sa Ženevskom konvencijom o jedinstvenom zakonu o čekovima od 19. ožujka 1931.
 - b) čekova sličnih onima iz podtočke a) ove točke koji su uređeni pravom država članica koje nisu stranke Ženevske konvencije o jedinstvenom zakonu o čekovima od 19. ožujka 1931.
 - c) mjenica u skladu sa Ženevskom konvencijom o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama od 7. lipnja 1930.
 - d) mjenica sličnih onima iz podtočke c) ove točke koje su uređene pravom država članica koje nisu stranke Ženevske konvencije o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama od 7. lipnja 1930.
 - e) vaučera (bonova)
 - f) putničkih čekova i
 - g) poštanskih novčanih uputnica prema definiciji Svjetske poštanske unije
8. platne transakcije izvršene unutar platnog sustava ili sustava za namiru financijskih instrumenata između agenata za namiru, središnjih drugih ugovornih strana, klirinških organizacija i/ili središnjih banaka i drugih sudionika u sustavu te pružatelja platnih usluga
9. platne transakcije povezane s upravljanjem vrijednosnim papirima, uključujući dividende, prihode i druge raspodjele, ili s otkupom ili prodajom vrijednosnih papira koje obave osobe iz točke 8. ovoga članka ili investicijska društva, kreditne institucije, subjekti za zajednička ulaganja ili društva za upravljanje imovinom koja pružaju investicijske usluge te svi ostali subjekti kojima je dopušteno skrbništvo nad financijskim instrumentima
10. usluge pružatelja tehničkih usluga koji podržavaju pružanje platnih usluga, ali koji ni u jednom trenutku nisu u posjedu novčanih sredstava koja se prenose, uključujući obradu i čuvanje podataka, usluge zaštite tajnosti, provjeru autentičnosti podataka i subjekata, pružanje informatičke tehnologije i komunikacijske mreže te osiguravanje i održavanje terminala i

uređaja koji se rabe za platne usluge, s izuzećem usluga iniciranja plaćanja i usluga informiranja o računu

11. usluge koje se temelje na platnim instrumentima koji se mogu upotrebljavati samo ograničeno i koji ispunjavaju jedan od sljedećih uvjeta:

- a) omogućuju imatelju stjecanje robe ili usluga samo u prostorijama izdavatelja ili unutar ograničene mreže pružatelja usluga u okviru izravnoga trgovačkog ugovora s profesionalnim izdavateljem
- b) mogu se upotrebljavati samo za stjecanje vrlo ograničenog izbora robe ili usluga
- c) vrijede samo u jednoj državi članici i dostupni su na zahtjev poduzeća ili subjekta javnog sektora, a uređuje ih nacionalno ili regionalno tijelo javne vlasti za posebne socijalne ili porezne svrhe za stjecanje određene robe ili usluga od dobavljača koji s izdavateljem imaju trgovački ugovor

12. platne transakcije koje provodi pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koje se pružaju uz elektroničke komunikacijske usluge za korisnika te mreže ili usluge, i to:

- a) za kupnju digitalnog sadržaja i glasovnih usluga, bez obzira na uređaj koji se upotrebljava za kupnju ili potrošnju digitalnog sadržaja, a naplaćuje se korisniku zajedno s elektroničkim komunikacijskim uslugama ili
- b) koje se obavljaju s ili preko elektroničkog uređaja u dobrotvorne svrhe ili za kupnju karata, a koje se naplaćuju korisniku zajedno s elektroničkim komunikacijskim uslugama pod sljedećim uvjetima, neovisno o tome je li riječ o pretplatniku ili o korisniku koji unaprijed uplaćuje sredstva pružatelju elektroničke komunikacijske mreže ili usluge:

- iznos pojedinačne platne transakcije iz podtočaka a) i b) ove točke ne prelazi 375,00 kuna i
- ukupni iznos platnih transakcija pojedinoga korisnika ne prelazi 2250,00 kuna mjesečno

13. platne transakcije između pružatelja platnih usluga, njihovih zastupnika ili podružnica za njihov račun

14. platne transakcije i s njima povezane usluge između matičnog društva i društva kćeri ili između društava kćeri istoga matičnog društva, bez ikakvog posredovanja pružatelja platnih usluga koji nije društvo iz iste grupe

15. usluge u vezi s podizanjem gotova novca na POS uređajima i na bankomatima trećih osoba koje djeluju u ime jednog ili više izdavatelja platnih kartica, a nisu ugovorne strane u okvirnom ugovoru s klijentom koji podiže novac s računa za plaćanje, pod uvjetom da te treće osobe ne obavljaju druge platne usluge iz članka 4. ovoga Zakona. Pružatelji usluga iz ove točke dužni su informirati svoje korisnike u skladu s člankom 15. stavkom 3. ovoga Zakona.

Obveza obavješćivanja o aktivnostima koje se ne smatraju platnim uslugama

Članak 6.

(1) Pružatelj usluga koji obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona dužan je, čim ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premaši iznos od 7.500.000,00 kuna, dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci obavijest o ukupnoj vrijednosti platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci s detaljnim opisom usluga koje pruža i naznakom o kojoj je aktivnosti iz članka 5. točke 11. ovoga Zakona riječ, te svakih 12 mjeseci nakon slanja prve takve obavijesti, ako ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, dostavljati Hrvatskoj narodnoj banci novu obavijest s aktualnim podacima.

(2) Pružatelj usluga koji obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, dužan je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije potrebne Hrvatskoj narodnoj banci za ocjenu iz stavka 3. ovoga članka te za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka na temelju obavijesti iz stavka 1. ovoga članka i informacija dostavljenih u skladu sa stavkom 2. ovoga članka utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za isključenje iz članka 5. točke 11. podtočaka a) ili b) ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka se za potrebe utvrđivanja iz stavka 3. ovoga članka rukovodi zaštitom interesa potrošača i pružatelja platnih usluga koji ne smiju biti dovedeni u nepovoljniji položaj od pružatelja usluga iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako Hrvatska narodna banka u skladu sa stavcima 3. i 4. ovoga članka ocijeni da nije opravdano da se pružatelj usluga i dalje koristi isključenjem iz članka 5. točke 11. ovoga Zakona, donijet će rješenje kojim će naložiti pružatelju usluga iz stavka 1. ovoga članka da u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti kraći od 90 dana, podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga iz članka 85. ovoga Zakona odnosno zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao mala institucija za platni promet ili da se u istom roku uskladi s ograničenjima iz članka 5. točke 11. ovoga Zakona na način naveden u rješenju.

(6) Pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona dužan je o tome obavijestiti Hrvatsku regulatornu agenciju za mrežne djelatnosti.

(7) Pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka dužan je dostavljati Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti godišnje revizorsko mišljenje kojim se potvrđuje da je aktivnost koju obavlja u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnosi godišnje revizorsko mišljenje.

(8) Pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka dužan je na zahtjev Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti dostaviti informacije za potrebe stavka 10. ovoga članka.

(9) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti obavješćuje Hrvatsku narodnu banku o pružateljima elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga iz stavka 6. ovoga članka koji obavljaju aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona.

(10) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti uz obavijest iz stavka 9. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci dostavlja za svakog pružatelja iz stavka 6. ovoga članka podatke koji su provedbenim tehničkim standardom koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 15. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 propisani kao obvezni podaci koje nadležna tijela država članica dostavljaju Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo.

(11) Kada Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti procijeni da aktivnost koju obavlja pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka nije u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona, o tome odmah obavješćuje Hrvatsku narodnu banku i prosljeđuje joj godišnje revizorsko mišljenje za tog pružatelja usluga.

(12) Ako Hrvatska narodna banka na osnovi obavijesti i dostavljenih informacija iz stavka 10. ovoga članka ocijeni da aktivnost koju obavlja pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka nije u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona, donijet će rješenje kojim će naložiti pružatelju usluga iz stavka 6. ovoga članka da u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti kraći od devedeset dana, podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga iz članka 85. ovoga Zakona odnosno zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao mala institucija za platni promet ili da se u istom roku uskladi s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona.

Obveza informiranja za platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac

Članak 14.

Ako se platni instrument, u skladu s odredbama okvirnog ugovora, upotrebljava samo za pojedinačne platne transakcije koje ne prelaze iznos od 225,00 kuna ili ako postoji ograničenje potrošnje najviše do ukupnog iznosa od 1125,00 kuna ili su na njemu pohranjena novčana sredstva koja nikada ne prelaze iznos od 1125,00 kuna:

1. pružatelj platnih usluga, iznimno od članaka 23., 24. i 28. ovoga Zakona, dostavlja platitelju samo informacije o glavnim obilježjima platne usluge, uključujući informacije o načinu korištenja platnog instrumenta, o odgovornosti, o naknadama i druge informacije bitne za donošenje odluke korisnika platnih usluga o sklapanju ugovora te podatak o tome gdje korisnik platnih usluga može na lako dostupan način doći do ostalih informacija propisanih člankom 23. ovoga Zakona
2. pružatelj platnih usluga i korisnik, iznimno od članka 26. ovoga Zakona, mogu ugovoriti da pružatelj platnih usluga ne mora predlagati promjene okvirnog ugovora na način iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona
3. pružatelj platnih usluga i korisnik, iznimno od članaka 29. i 30. ovoga Zakona, mogu ugovoriti da nakon izvršenja platne transakcije pružatelj platnih usluga daje ili stavlja na raspolaganje samo referenciju kojom će korisniku platnih usluga omogućiti identifikaciju platne transakcije, njezina iznosa i naknade, a u slučaju više platnih transakcija iste vrste za istog primatelja plaćanja, referencije i informaciju o ukupnom iznosu i naknadama za te platne transakcije i
4. ako se platni instrument upotrebljava anonimno ili ako pružatelj platnih usluga zbog drugih tehničkih razloga ne može korisniku platnih usluga osigurati informacije iz točke 3. ovoga članka, pružatelj platnih usluga i korisnik mogu ugovoriti da se platitelju nakon izvršenja platne transakcije mora omogućiti samo provjera iznosa novčanih sredstava pohranjenih na platnom instrumentu.

Iznimke za platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac

Članak 33.

(1) U slučaju platnih instrumenata koji se, u skladu s odredbama okvirnog ugovora, odnose samo na pojedinačne platne transakcije koje ne prelaze iznos od 225,00 kuna ili imaju ograničenje potrošnje najviše do ukupnog iznosa od 1125,00 kuna ili su na njima pohranjena novčana sredstva koja nikada ne prelaze iznos od 1125,00 kuna, pružatelji platnih usluga mogu sa svojim korisnicima platnih usluga ugovoriti:

1. da se članak 39. stavak 1. točka 2., članak 40. stavak 1. točke 3., 4. i 5. te članak 46. stavak

2. točka 3., stavak 4. u dijelu koji se odnosi na prijeverno postupanje i stavak 5. ovoga Zakona ne primjenjuju ako se taj platni instrument ne može blokirati ili se ne može spriječiti njegovo daljnje korištenje

2. da se članci od 42. do 45. i članak 46. stavak 1., stavak 2. točke 1., 2. i 3. te stavak 4. u dijelu koji se odnosi na prijeverno postupanje i stavak 5. ovoga Zakona ne primjenjuju ako se platnim instrumentom koristi anonimno ili ako pružatelj platnih usluga ne može, zbog drugih razloga svojstvenih tom platnom instrumentu, dokazati da je platna transakcija bila autorizirana

3. iznimno od članka 51. stavka 1. ovoga Zakona, da pružatelj platnih usluga nije dužan obavijestiti korisnika platnih usluga o odbijanju naloga za plaćanje, ako je neizvršenje vidljivo iz konteksta

4. iznimno od članka 52. ovoga Zakona, da platitelj ne može opozvati nalog za plaćanje nakon slanja naloga za plaćanje ili davanja suglasnosti za izvršenje platne transakcije primatelju plaćanja i

5. iznimno od članka 54. i 55. ovoga Zakona, da se primjenjuju drugi rokovi izvršenja.

(2) Ako platitelj pružatelj platnih usluga nema mogućnost zamrzavanja računa za plaćanje na kojemu je pohranjen elektronički novac ili blokiranja platnog instrumenta, na elektronički novac u smislu odredbi zakona kojim se uređuje elektronički novac ne primjenjuju se odredbe članka od 43. do 46. ovoga Zakona.

Pravila o pristupu i uporabi informacija o računu za plaćanje u slučaju usluga informiranja o računu

Članak 37.

(1) Korisnik platnih usluga ima pravo koristiti se platnom uslugom informiranja o računu iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona.

(2) Platitelj nema pravo iz stavka 1. ovoga članka ako njegov račun za plaćanje nije dostupan *online*.

(3) Pružatelj usluge informiranja o računu:

1. smije pružati uslugu samo uz izričitu suglasnost korisnika platnih usluga

2. dužan je osigurati da personalizirane sigurnosne vjerodajnice korisnika platnih usluga nisu dostupne drugim osobama osim korisniku i izdavatelju personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica

3. dužan je proslijediti personalizirane sigurnosne vjerodajnice korisnika platnih usluga sigurnim i efikasnim kanalima

4. dužan je potvrditi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun ili većem broju tih pružatelja kod svake komunikacijske sesije u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389

5. dužan je komunicirati s pružateljem platnih usluga koji vodi račun ili s većim brojem tih pružatelja i s korisnikom platnih usluga na siguran način, u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389

6. smije pristupati samo informacijama s računa za plaćanje koje je za korištenje ove usluge odredio korisnik i informacijama o platnim transakcijama povezanim s tim računima

7. ne smije zahtijevati osjetljive podatke o računima za plaćanje

8. dužan je upotrebljavati podatke, pristupati im te ih pohranjivati isključivo u svrhu obavljanja usluge informiranja o računu koju je korisnik platnih usluga izričito zatražio, u skladu s pravilima o zaštiti podataka.

(4) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun:

1. dužan je komunicirati na siguran način s pružateljem usluge informiranja o računu, u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389 i
2. ne smije diskriminirati zahtjeve za davanje podataka koji su zaprimljeni od pružatelja usluge informiranja o računu, osim ako za to postoji objektivni razlog.

(5) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne smije uvjetovati postupanje u skladu sa stavkom 4. ovoga članka sklapanjem ugovora s pružateljem usluge informiranja o računu.

(6) Pod informacijama o platnim transakcijama povezanim s računom za plaćanje iz stavka 3. točke 6. ovoga članka podrazumijevaju se informacije o svim platnim transakcijama koje su povezane s računom za plaćanje koji je za korištenje usluge informiranja o računu odredio korisnik platnih usluga, uključujući informacije o platnim transakcijama izvršenim platnim karticama koje je za korištenje usluge informiranja o računu odredio korisnik platnih usluga, a koje pružatelj platnih usluga koji vodi račun stavlja na raspolaganje korisniku platnih usluga pri izravnom zahtjevu za pristup informacijama.

Odgovornost platitelja za neautorizirane platne transakcije

Članak 46.

(1) Iznimno od članka 43. i 44. ovoga Zakona, ako je izvršenje neautoriziranih platnih transakcija posljedica korištenja izgubljenoga ili ukradenoga platnog instrumenta ili posljedica druge zlouporabe platnog instrumenta, platitelj odgovara za te transakcije, ali ukupno najviše do iznosa od 375,00 kuna.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka platitelj ne odgovara:

1. ako gubitak, krađu ili zlouporabu platnog instrumenta platitelj nije mogao otkriti prije izvršenja neautorizirane platne transakcije
2. ako su neautorizirane platne transakcije posljedica radnje ili propusta zaposlenika, zastupnika ili podružnice pružatelja platnih usluga ili subjekta kojemu su njegove aktivnosti eksteralizirane
3. ako pružatelj platnih usluga nije osigurao odgovarajuća sredstva za svakodobno obavješćavanje o gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta u skladu s člankom 40. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
4. ako pružatelj platnih usluga platitelja ne zahtijeva pouzdanu autentifikaciju klijenta
5. ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta.

(3) Primatelj plaćanja ili pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja koji ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta dužan je platiteljevu pružatelju platnih usluga naknaditi štetu koju je on zbog toga pretrpio.

(4) Platitelj u cijelosti odgovara za izvršene neautorizirane platne transakcije ako su one posljedica prijevarnog postupanja platitelja ili njegova namjernog neispunjenja jedne ili više njegovih obveza iz članka 39. ovoga Zakona ili neispunjenja tih obveza zbog njegove krajnje nepažnje.

(5) Platitelj ne odgovara za iznos neautoriziranih platnih transakcija izvršenih nakon što je obavijestio pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 39. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona, osim ako je postupao s namjerom prijave.

(6) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač smiju ugovorom urediti iznos ograničenja odgovornosti platitelja drukčije nego što je uređeno stavkom 1. ovoga članka.

Povrat novčanih sredstava za autorizirane platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili su inicirane preko primatelja plaćanja

Članak 48.

(1) Platitelj ima pravo na povrat od svog pružatelja platnih usluga cjelokupnoga novčanog iznosa autorizirane platne transakcije koja je već izvršena ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. autoriziranu platnu transakciju inicirao je primatelj plaćanja ili je inicirana preko njega
2. suglasnost za izvršenje u vrijeme kad je dana nije dana za točan iznos platne transakcije i
3. iznos platne transakcije premašuje iznos koji bi platitelj mogao razumno očekivati, uzimajući u obzir svoje prijašnje navike potrošnje, odredbe okvirnog ugovora i relevantne okolnosti tog slučaja.

(2) Platitelj se ne može pozivati na pravo iz stavka 1. ovoga članka ako je razlog za ostvarenje uvjeta iz stavka 1. točke 3. ovoga članka primjena referentnog tečaja ugovorenog s njegovim pružateljem platnih usluga.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, platitelj i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti da platitelj nema pravo na povrat iznosa izvršenih autoriziranih platnih transakcija ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. platitelj je dao suglasnost za izvršenje platne transakcije izravno svojem pružatelju platnih usluga i
2. pružatelj platnih usluga ili primatelj plaćanja dostavio je ili učinio raspoloživim platitelju informacije o budućoj platnoj transakciji na ugovoreni način najmanje četiri tjedna prije datuma dospijeca.

(4) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se pravo na povrat iz ovoga članka ne primjenjuje u cijelosti ili djelomično.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

(6) Platitelj ima pravo na povrat cjelokupnoga novčanog iznosa izvršene autorizirane platne transakcije od svog pružatelja platnih usluga i u slučaju da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, ako je riječ o izravnom terećenju u smislu članka 1. Uredbe (EU) br. 260/2012.

(7) U slučaju povrata iz stavka 1. ovoga članka, datum valute odobrenja računa za plaćanje platitelja ne smije biti kasniji od datuma na koji je taj račun terećen za iznos čiji povrat traži platitelj.

(8) U slučaju izvršenog autoriziranog izravnog terećenja u kunama, platitelj ima pravo na povrat cjelokupnoga novčanog iznosa od svog pružatelja platnih usluga i u slučaju da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

Zahtjev za povrat novčanih sredstava za autorizirane platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja

Članak 49.

(1) Platitelj gubi pravo na povrat novčanog iznosa autorizirane platne transakcije prema članku 48. stavcima 1., 6. i 8. ovoga Zakona ako pružatelju platnih usluga ne podnese zahtjev za povrat u roku od osam tjedana od datuma terećenja.

(2) U slučaju zahtjeva za povrat prema članku 48. stavku 1. ovoga Zakona, pružatelj platnih usluga ima pravo od platitelja tražiti dokaz o ispunjenju uvjeta iz članka 48. stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) U roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva za povrat novčanih sredstava pružatelj platnih usluga dužan je platitelju:

1. vratiti puni iznos platne transakcije ili
2. dati obrazloženje za odbijanje povrata i obvezno navesti tijela nadležna za izvansudske pritužbene postupke i postupak alternativnog rješavanja sporova kojima platitelj može, ako ne prihvaća dano obrazloženje, podnijeti prigovor, pritužbu odnosno prijedlog za pokretanje postupka alternativnog rješavanja spora u skladu s glavom III. poglavljem VI. ovoga Zakona.

(4) Pružatelj platnih usluga ne smije odbiti povrat novčanih sredstava u slučaju iz članka 48. stavaka 6. i 8. ovoga Zakona.

(5) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

Izvršenje plaćanja između pružatelja platnih usluga

Članak 54.

(1) Platiteljev pružatelj platnih usluga dužan je prilikom:

1. nacionalnih platnih transakcija u kunama i u eurima, uključujući transakcije koje sadržavaju preračunavanje između kune i eura i
2. prekograničnih platnih transakcija u eurima, uključujući transakcije koje sadržavaju preračunavanje iz kune u euro osigurati da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije najkasnije do kraja sljedećega radnog dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje iz članka 50. ovoga Zakona.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti za jedan radni dan ako je platna transakcija inicirana pisanim putem na papiru.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, prilikom nacionalnih platnih transakcija u kunama i eurima kod kojih su platitelj pružatelj platnih usluga i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja osobe iz članka 7. stavka 1. točaka 1. ili 7. ovoga Zakona, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je osigurati da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije istoga radnog dana kad je primljen nalog za plaćanje prema članku 50. ovoga Zakona.

(4) Rok iz stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuje se i na sve druge platne transakcije koje nisu navedene u stavcima 1. i 3. ovoga članka samo ako između pružatelja platnih usluga i platitelja nije ugovoren duži rok.

(5) Kad je prema stavku 4. ovoga članka za nacionalne platne transakcije u valuti druge države članice koja nije euro ili za prekogranične platne transakcije u valuti države članice koja nije euro ugovoren duži rok od onog iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, taj rok ne smije iznositi više od četiri radna dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje iz članka 50. ovoga Zakona.

(6) Za platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili koje su inicirane preko primatelja plaćanja rokovi izvršenja plaćanja iz ovoga članka ne primjenjuju se.

(7) Pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je platiteljevu pružatelju platnih usluga prenijeti nalog za plaćanje koji je inicirao primatelj plaćanja ili koji je iniciran preko primatelja plaćanja u rokovima ugovorenima s primateljem plaćanja, a u slučaju izravnog terećenja u roku koji omogućuje namiru platiteljeve novčane obveze na ugovoreni datum dospjeća.

Izvršenje platnih transakcija između kreditnih institucija

Članak 78.

(1) Nacionalne platne transakcije kreditnih transfera i izravnih terećenja u službenoj valuti Republike Hrvatske kod kojih su oba pružatelja platnih usluga osobe iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona izvršavaju se preko platnih sustava.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pružatelj platnih usluga može izvršavati platne transakcije izvan platnog sustava preko drugog pružatelja platnih usluga, a na temelju ugovora s tim drugim pružateljem platnih usluga.

(3) Pružatelj platnih usluga iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona dužan je o namjeri sklapanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka obavijestiti Hrvatsku narodnu banku najmanje 30 dana prije sklapanja ugovora i, zajedno s obaviješću, dostaviti detaljan opis modela izvršenja platnih transakcija.

Nalozi za plaćanje

Članak 79.

Osnovne elemente naloga za plaćanje i njihov sadržaj podzakonskim propisom propisuje Hrvatska narodna banka.

Inicijalni kapital institucije za platni promet

Članak 82.

- (1) Institucija za platni promet koja obavlja platnu uslugu iz članka 4. točke 6. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 150.000,00 kuna.
- (2) Institucija za platni promet koja obavlja platnu uslugu iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 375.000,00 kuna.
- (3) Institucija za platni promet koja obavlja bilo koju platnu uslugu iz članka 4. točaka od 1. do 5. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 940.000,00 kuna.
- (4) Za društvo u osnivanju za koje je podnesen zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga dio temeljnoga kapitala u iznosu inicijalnoga kapitala iz ovoga članka mora biti uplaćen u novcu.

Zaštita novčanih sredstava korisnika platnih usluga

Članak 100.

- (1) Institucija za platni promet dužna je zaštititi novčana sredstva koja je za izvršenje platnih transakcija primila od korisnika platnih usluga neposredno ili preko drugog pružatelja platnih usluga, i to na jedan od sljedećih načina:
 1. držanjem na posebnom računu kod kreditne institucije osnovane u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici
 2. ulaganjem u sigurne, likvidne i niskorizične oblike imovine kako je propisano podzakonskim propisom iz stavka 6. ovoga članka koji donosi Hrvatska narodna banka ili
 3. policom osiguranja društva za osiguranje ili usporedivim jamstvom društva za osiguranje ili kreditne institucije uz uvjet da društvo za osiguranje odnosno kreditna institucija ne pripada istoj grupi kao i institucija za platni promet.
- (2) Institucija za platni promet dužna je novčana sredstva svih korisnika platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka voditi odvojeno od novčanih sredstava drugih fizičkih i pravnih osoba.
- (3) Novčana sredstva iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, imovina iz stavka 1. točke 2. te novčana sredstva naplaćena iz police odnosno jamstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka u iznosu koji odgovara dugu institucije za platni promet prema korisnicima platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka ne predstavljaju imovinu institucije za platni promet i ne ulaze u njezinu likvidacijsku ili stečajnu masu, niti mogu biti predmetom ovrhe radi namirenja tražbine prema instituciji za platni promet.
- (4) Ako institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i djelatnost iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona i pritom zaprima od korisnika platnih usluga novčana sredstva koja su jednim dijelom namijenjena izvršenju budućih platnih transakcija, a drugim dijelom drugim uslugama koje obavlja, a koje nisu platne usluge, dužna je zaštititi dio novčanih sredstava namijenjenih izvršenju budućih platnih transakcija na jedan od načina iz stavka 1. ovoga članka. Ako je udio tih sredstava promjenjiv ili nije unaprijed poznat, institucija za platni promet smije zaštititi onaj dio novčanih sredstava za koji se pretpostavlja da će biti upotrijebljen za izvršenje budućih

platnih transakcija, pod uvjetom da se taj dio može realno procijeniti na osnovi povijesnih podataka.

(5) Ovaj članak ne primjenjuje se na instituciju za platni promet koja je dobila odobrenje samo za pružanje platnih usluga iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona odnosno iz članka 4. točaka 7. i 8. ovoga Zakona.

(6) Novčana sredstva primljena od korisnika platnih usluga koja su deponirana na računu kreditne institucije ne ulaze u imovinu odnosno stečajnu ili likvidacijsku masu te kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka propisuje podzakonskim propisom obuhvat i metodologiju izračuna zaštićenih novčanih sredstava iz stavka 1. ovoga članka, karakteristike oblika imovine iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i karakteristike police osiguranja ili usporedivo jamstvo iz stavka 1. točke 3. ovoga članka.

Mala institucija za platni promet

Poslovanje male institucije za platni promet

Članak 120.

(1) Mala institucija za platni promet smije pružati jednu ili više platnih usluga iz članka 4. točaka od 3. do 6. ovoga Zakona u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke o upisu male institucije za platni promet u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(2) Mala institucija za platni promet smije pružati platne usluge isključivo na području Republike Hrvatske.

(3) Prosječna mjesečna ukupna vrijednost platnih transakcija koje je mala institucija za platni promet izvršila u posljednjih 12 mjeseci, uključujući i platne transakcije izvršene preko njezinih zastupnika, ne smije premašiti iznos od 7.500.000,00 kuna.

Inicijalni kapital male institucije za platni promet

Članak 121.

(1) Mala institucija za platni promet koja obavlja platnu uslugu iz članka 4. točke 6. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 50.000,00 kuna.

(2) Mala institucija za platni promet koja obavlja bilo koju platnu uslugu iz članka 4. točaka od 3. do 5. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 300.000,00 kuna.

(3) Za društvo u osnivanju za koje je podnesen zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona dio temeljnog kapitala u iznosu inicijalnog kapitala iz ovoga članka mora biti uplaćen u novcu.

Uvjeti za upis u registar

Članak 122.

(1) Pravna osoba koja namjerava pružati platne usluge kao mala institucija za platni promet mora osim uvjeta iz članka 121. ovoga Zakona ispunjavati sljedeće uvjete:

1. uvjete iz članka 84. stavka 1. točaka od 1. do 4., 6., 8. i 10. ovoga Zakona
2. da prosječna mjesečna ukupna vrijednost platnih transakcija koje je ta osoba izvršila u posljednjih 12 mjeseci, uključujući i platne transakcije izvršene preko njezinih zastupnika, ne premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, a ako podnositelj zahtjeva još nije započeo s radom ili je poslovao manje od 12 mjeseci, da je iz poslovnog plana i projekcije ukupnog iznosa platnih transakcija za sljedećih 12 mjeseci vidljivo da prosječna mjesečna ukupna vrijednost izvršenih platnih transakcija, uključujući i platne transakcije izvršene preko njegovih zastupnika, neće premašiti iznos od 7.500.000,00 kuna
3. mora imati mjesto uprave u Republici Hrvatskoj.

(2) Za potrebe procjene ispunjavanja uvjeta iz članka 84. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 84. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

*Pružanje platnih usluga u drugoj državi članici od strane institucije za platni promet iz
Republike Hrvatske*

Članak 139.

(1) Institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj koja namjerava na području druge države članice pružati platne usluge koristeći se pravom na poslovni nastan ili slobodom pružanja usluga dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(2) Ako se obavijest iz stavka 1. ovoga članka odnosi na pružanje platnih usluga preko podružnice ili zastupnika, ta obavijest smatra se zahtjevom za upis podružnice odnosno zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka treba sadržavati:

1. naziv i adresu institucije za platni promet i broj rješenja kojim je odobreno pružanje platnih usluga
2. popis država članica u kojima namjerava pružati platne usluge i
3. popis platnih usluga koje namjerava pružati u pojedinoj državi članici domaćinu.

(4) Ako institucija za platni promet namjerava pružati platne usluge u državi članici domaćinu preko podružnice, obavijest iz stavka 1. ovoga članka uz podatke iz stavka 3. ovoga članka sadržava i:

1. adresu podružnice u državi članici domaćinu
2. opis organizacijske strukture te podružnice
3. popis imena, prezimena i adresa osoba koje će biti odgovorne za vođenje poslova te podružnice i
4. dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 5. i 8. ovoga Zakona koja se odnosi na poslovanje u državi članici domaćinu.

(5) Ako institucija za platni promet namjerava pružati platne usluge u državi članici domaćinu preko zastupnika, obavijest iz stavka 1. ovoga članka uz podatke iz stavka 3. ovoga članka sadržava i podatke iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadržava i podatke o namjeravanoj eksternalizaciji operativnih aktivnosti platnih usluga drugim osobama u državi članici domaćinu.

(7) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadržava i podatke koji su Delegiranom Uredbom Komisije (EU) 2017/2055 od 23. lipnja 2017. o dopuni Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda o suradnji i razmjeni informacija između nadležnih tijela koje se odnose na ostvarivanje prava poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga institucija za platni promet (SL L 294, 11. 11. 2017., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 2017/2055) propisani kao obvezni podaci u postupku notifikacije između nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina, i to u slučaju namjere pružanja platnih usluga na području druge države članice preko podružnice, zastupnika ili neposredno odnosno u slučaju eksternalizacije operativnih aktivnosti platnih usluga drugoj osobi u državi članici domaćinu.

(8) Hrvatska narodna banka prosljeđuje informacije iz primljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka o namjeri prekograničnog pružanja platnih usluga (notifikacija) nadležnom tijelu države članice domaćina u roku od mjesec dana od dana primitka potpunih i točnih informacija.

(9) Ako Hrvatska narodna banka ne prihvati ocjenu nadležnog tijela države članice domaćina koju joj je to tijelo dostavilo na temelju notifikacije iz stavka 8. ovoga članka, obavijestit će o tome to tijelo i navesti razloge neprihvatanja.

(10) Ako Hrvatska narodna banka donese rješenje o upisu podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona, o tome obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina i instituciju za platni promet u roku od tri mjeseca od dana primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.

(11) Institucija za platni promet može početi pružati platne usluge preko podružnice ili zastupnika u državi članici domaćinu tek nakon što Hrvatska narodna banka upiše podružnicu ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(12) Hrvatska narodna banka može donijeti rješenje kojim se odbija upis podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona na temelju informacija kojima raspolaže, a osobito uzimajući u obzir ocjenu nadležnog tijela države članice domaćina o svim opravdanim razlozima za sumnju u pogledu pranja novca ili financiranja terorizma. Hrvatska narodna banka o toj odluci obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina i instituciju za platni promet u roku od tri mjeseca od dana primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.

(13) Institucija za platni promet dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o datumu započinjanja pružanja platnih usluga preko podružnice ili zastupnika u državi članici domaćinu.

(14) Hrvatska narodna banka obavijest iz stavka 13. ovoga članka prosljeđuje nadležnom tijelu države članice domaćina.

(15) Hrvatska narodna banka o završetku postupka notifikacije o namjeri neposrednog pružanja platnih usluga obavještava instituciju za platni promet i nadležno tijelo države članice domaćina najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.

(16) Institucija za platni promet koja namjerava neposredno pružati platne usluge može početi pružati platne usluge u državi članici domaćinu nakon što od Hrvatske narodne banke dobije obavijest iz stavka 15. ovoga članka.

(17) Institucija za platni promet dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni podataka dostavljenih u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, uključujući podatke o svakoj novoj podružnici, zastupniku i pružatelju usluge eksteralizacije.

(18) Odredbe stavaka od 8. do 16. ovoga članka primjenjuju se i u slučaju obavijesti iz stavka 17. ovoga članka.

(19) Ako nadležno tijelo države članice domaćina nakon upisa podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona obavijesti Hrvatsku narodnu banku o postojanju rizika, a osobito rizika pranja novca ili financiranja terorizma u odnosu na podružnicu ili zastupnika, Hrvatska narodna banka može donijeti rješenje o brisanju te podružnice ili zastupnika iz registra.

(20) Hrvatska narodna banka rješenje o brisanju iz stavka 19. ovoga članka dostavlja instituciji za platni promet i nadležnom tijelu države članice domaćina.

(21) Ako Hrvatska narodna banka povodom obavijesti iz stavka 19. ovoga članka ne prihvati ocjenu nadležnog tijela države članice domaćina, obavijestit će to tijelo o neprihvatanju i razlozima za neprihvatanje.

(22) Suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela država članica domaćina u postupku notifikacije provode se u skladu s Uredbom (EU) br. 2017/2055.

(23) Institucija za platni promet koja posluje na području druge države članice preko zastupnika na temelju prava poslovnog nastana i koja u skladu s regulatornim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 29. stavka 7. Direktive (EU) 2015/2366, a u vezi s člankom 29. stavkom 5. Direktive (EU) 2015/2366, imenuje središnju kontaktnu točku, o tome obavještava Hrvatsku narodnu banku.

Dodatne nadzorne ovlasti

Članak 148.

(1) Ako Hrvatska narodna banka iz informacija koje sazna pri izvršavanju zadataka iz svoje nadležnosti utvrdi da postoje okolnosti koje upućuju da pružanje platnih usluga obavljaju osobe koje nisu osobe iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona, o tome će bez odgađanja izvijestiti državno odvjetništvo ili neko drugo nadležno tijelo.

(2) Hrvatska narodna banka pružit će tijelima iz stavka 1. ovoga članka, na njihov zahtjev, stručno mišljenje vezano za utvrđivanje činjeničnog stanja o pružanju usluga i okolnostima navedenima u stavku 1. ovoga članka.

(3) Ako je u okviru postupka koji se provodi temeljem stavka 1. ovoga članka potrebna suradnja s tijelima iz drugih država članica, Hrvatska narodna banka je tijelo Republike Hrvatske za kontakt sa središnjim bankama drugih država članica ili drugim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo i Europskom središnjom bankom.

(4) Ministarstvo nadležno za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt provodi nadzor nad primjenom sljedećih odredbi ovoga Zakona:

- a) članka 15. stavaka 1. i 3. te stavaka 2. i 4. u odnosu na treću osobu
- b) članka 16. stavka 2. u odnosu na pružatelja usluge iz članka 5. točke 15., davatelja usluge preračunavanja valuta na prodajnom mjestu i primatelja plaćanja
- c) članka 32. stavka 5.

(5) Ministarstvo financija, Financijski inspektorat provodi inspekcijski nadzor po saznanju o pružatelju usluga koji obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona za koje ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, a koji nije obavijestio Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 6. stavkom 1. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti provodi inspekcijski nadzor dostave godišnjeg revizorskog mišljenja iz članka 6. stavka 7. ovoga Zakona.

Platni sustavi koje uređuje Hrvatska narodna banka

Članak 155.

- (1) Hrvatska narodna banka propisuje pravila rada platnog sustava kojim upravlja.
- (2) Hrvatska narodna banka ovlaštena je propisati pravila rada sistemski značajnih platnih sustava koji služe za obračun platnih transakcija u kunama iz članka 54. stavka 3. ovoga Zakona, a kojima upravlja upravitelj iz članka 153. stavka 2. točke 7. ovoga Zakona.

PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji pružatelja platnih usluga

Članak 179.

(1) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka odgovaraju sljedeći pružatelji platnih usluga:

- 1. kreditna institucija, institucija za elektronički novac, mala institucija za elektronički novac, institucija za platni promet, mala institucija za platni promet i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osnovani u Republici Hrvatskoj
- 2. podružnica u Republici Hrvatskoj kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi
- 3. podružnica u Republici Hrvatskoj institucije za elektronički novac osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi
- 4. podružnica u Republici Hrvatskoj institucije za platni promet ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u drugoj državi članici

5. pravna osoba koja je kao zastupnik institucije za platni promet, institucije za elektronički novac ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u drugoj državi članici postavljena u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan
6. jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave kada ne djeluje u svojstvu javne vlasti
7. Hrvatska narodna banka kada ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pružatelj platih usluga iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako kao obveznik izvješćivanja o platnim uslugama i prijevarama u odnosu na platne usluge ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku sa sadržajem, na način i u rokovima propisanim podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 10. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona (članak 10. stavci 3. i 4.)
2. ako kao obveznik izvješćivanja o platnim uslugama i prijevarama u odnosu na platne usluge ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u roku iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona
3. ako kao obveznik izvješćivanja prema članku 10. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s regulatornim tehničkim standardom iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona kojim se uređuje okvir za suradnju i razmjenu informacija između nadležnih tijela država članica
4. ako naplati naknade protivno zabrani iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona
5. ako protivno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona naplati naknade koje nisu razumne i u skladu sa stvarnim troškovima
6. ako protivno odredbi članka 15. stavka 2. ovoga Zakona ne obavijesti korisnika platnih usluga o naknadi za korištenje određenoga platnog instrumenta prije iniciranja platne transakcije
7. ako u slučaju jednokratne platne transakcije ne da ili ne učini raspoloživima sve informacije propisane odredbama članka 18. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona
8. ako u slučaju jednokratne platne transakcije informacije koje je dužan dati prema članku 18. stavcima 1. i 3. ovoga Zakona ne da na način iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona
9. ako u slučaju iz članka 18. stavka 5. ovoga Zakona ne ispuni svoju obvezu iz članka 18. stavaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona odmah nakon izvršenja platne transakcije
10. ako u slučaju iz članka 19. ovoga Zakona korisniku platnih usluga odmah nakon zadavanja naloga za plaćanje ne da ili ne učini raspoloživim sve podatke iz točaka od 1. do 4. istog članka
11. ako kao pružatelj usluge iniciranja plaćanja ne stavi na raspolaganje pružatelju platnih usluga koji vodi račun platitelja referenciju platne transakcije u skladu s člankom 20. ovoga Zakona
12. ako platitelju nakon primitka naloga za plaćanje ne da ili ne učini raspoloživim podatke o svojoj usluzi u skladu s člankom 21. ovoga Zakona
13. ako primatelju plaćanja nakon izvršenja platne transakcije ne da ili ne učini raspoloživim podatke o usluzi koju je pružio u skladu s člankom 22. ovoga Zakona
14. ako korisniku platnih usluga prije nego što se obveže ponudom ili okvirnim ugovorom ne da sve informacije iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona
15. ako s korisnikom platnih usluga sklopi okvirni ugovor u kojem nisu sadržane sve informacije koje mu je dao ili bio dužan dati prema članku 23. stavku 1. ovoga Zakona (članak 23. stavak 4.)
16. ako korisniku platnih usluga ne da informacije iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona na način iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona
17. ako u slučaju iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona ne ispuni svoje obveze iz članka 23. i članka 24. stavka 1. ovoga Zakona odmah nakon sklapanja okvirnog ugovora

18. ako korisniku platnih usluga ne da odredbe okvirnog ugovora i informacije u skladu s člankom 25. ovoga Zakona
19. ako korisniku platnih usluga ne predloži izmjenu okvirnog ugovora na način i u roku iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona
20. ako ugovori da se izmjene kamatnih stopa ili tečaja koje proizlaze iz referentne kamatne stope ili referentnog tečaja mogu provesti odmah, bez prethodne obavijesti a da nije ugovoren način izračuna kamatne stope ili referentni datum i indeks odnosno osnovica za određivanje takve kamatne stope ili tečaja (članak 26. stavak 5.)
21. ako o provedenoj promjeni kamatne stope ne obavijesti korisnika platnih usluga u roku i na način iz članka 26. stavka 6. ovoga Zakona
22. ako protivno članku 26. stavku 8. ovoga Zakona primjenjuje ili izračunava promjene kamatne stope ili tečaja na način koji dovodi korisnike platnih usluga u različiti položaj
23. ako ne prihvati otkaz okvirnog ugovora dan od strane korisnika platnih usluga u skladu s člankom 27. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona
24. ako korisniku platnih usluga naplati naknadu za otkaz ugovora protivno članku 27. stavcima 3., 4. ili 5. ovoga Zakona
25. ako otkáže ugovor protivno članku 27. stavku 6. ovoga Zakona
26. ako korisniku platnih usluga naplati naknadu za prestanak važenja ugovora protivno članku 27. stavku 7. ovoga Zakona
27. ako u slučaju prestanka važenja ugovora ne izvrši povrat naknade ili njezina dijela u skladu s odredbom članka 27. stavka 8. ovoga Zakona
28. ako na zahtjev platitelja ne da prije izvršenja pojedine platne transakcije sve informacije iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona
29. ako platitelju nakon terećenja računa za plaćanje odnosno nakon primitka naloga za plaćanje ne da informacije u skladu s člankom 29. stavkom 1. ovoga Zakona
30. ako okvirni ugovor ne sadrži odredbu u skladu s člankom 29. stavkom 2. ovoga Zakona
31. ako na zahtjev platitelja ne dostavi informacije platitelju iz članka 29. stavka 1. ovoga Zakona u skladu s člankom 29. stavkom 3. ovoga Zakona
32. ako primatelju plaćanja nakon izvršenja pojedine platne transakcije ne da informacije u skladu s člankom 30. stavkom 1. ovoga Zakona
33. ako na zahtjev primatelja plaćanja ne dostavi informacije primatelju plaćanja iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona u skladu s člankom 30. stavkom 3. ovoga Zakona
34. ako korisniku platnih usluga naplati naknade protivno članku 32. stavcima 1. ili 3. ovoga Zakona
35. ako postupi prema primatelju plaćanja protivno odredbi članka 32. stavka 4. ovoga Zakona
36. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun pružatelju platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartica da odgovor o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja a da nisu ispunjeni svi uvjeti iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona
37. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun pružatelju platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartica uskrati odgovor o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja, kada su ispunjeni svi uvjeti iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona
38. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun da odgovor o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja protivno članku 35. stavku 3. ovoga Zakona
39. ako kao pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartica s odgovorom o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona postupa suprotno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona
40. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun onemogućí raspolaganje novčanim sredstvima na računu za plaćanje platitelja suprotno odredbi članka 35. stavka 5. ovoga Zakona
41. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne informira platitelja na njegov zahtjev u skladu s člankom 35. stavkom 6. ovoga Zakona

42. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne omogući platitelju ostvarenje njegova prava iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona u slučaju kad je ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka
43. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja dođe u posjed novčanih sredstava platitelja protivno članku 36. stavku 3. točki 1. ovoga Zakona
44. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja s personaliziranim sigurnosnim vjerodajnicama korisnika platnih usluga ne postupi u skladu s člankom 36. stavkom 3. točkama 2. i 3. ovoga Zakona
45. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja s informacijama o korisniku platnih usluga ne postupi u skladu s člankom 36. stavkom 3. točkom 4. ovoga Zakona
46. ako protivno članku 36. stavku 3. točki 5. ovoga Zakona pri pružanju usluge iniciranja plaćanja ne potvrdi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
47. ako protivno članku 36. stavku 3. točki 6. ovoga Zakona pri pružanju usluge iniciranja plaćanja s pružateljem platnih usluga koji vodi račun, platiteljem ili primateljem plaćanja ne komunicira u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
48. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja protivno članku 36. stavku 3. točki 7. ovoga Zakona pohranjuje osjetljive podatke o plaćanjima korisnika platnih usluga
49. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja traži od korisnika platnih usluga podatke protivno članku 36. stavku 3. točki 8. ovoga Zakona
50. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja koristi podatke, pristupa im ili ih pohranjuje protivno članku 36. stavku 3. točki 9. ovoga Zakona
51. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja mijenja podatak iz transakcije protivno članku 36. stavku 3. točki 10. ovoga Zakona
52. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 4. točki 1. ovoga Zakona ne komunicira s pružateljem usluge iniciranja plaćanja u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
53. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 4. točki 2. ovoga Zakona ne da ili ne učini raspoloživima pružatelju usluge iniciranja plaćanja sve informacije o iniciranju i u vezi s izvršenjem platne transakcije u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
54. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 4. točki 3. ovoga Zakona diskriminira naloge za plaćanje zadane preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja
55. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 5. ovoga Zakona uvjetuje svoje postupanje u skladu s člankom 36. stavkom 4. ovoga Zakona sklapanjem ugovora
56. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne omogući korisniku platnih usluga ostvarenje njegova prava iz članka 37. stavka 1. ovoga Zakona u slučaju kad je ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka
57. ako pruža uslugu informiranja o računu protivno članku 37. stavku 3. točki 1. ovoga Zakona bez izričite suglasnosti korisnika platnih usluga
58. ako pri pružanju usluge informiranja o računu s personaliziranim sigurnosnim vjerodajnicama korisnika platnih usluga ne postupi u skladu s člankom 37. stavkom 3. točkama 2. i 3. ovoga Zakona
59. ako protivno članku 37. stavku 3. točki 4. ovoga Zakona pri pružanju usluge informiranja o računu ne potvrdi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
60. ako protivno članku 37. stavku 3. točki 5. ovoga Zakona pri pružanju usluge informiranja o računu s pružateljem platnih usluga koji vodi račun ili korisnikom platnih usluga ne komunicira u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
61. ako pri pružanju usluge informiranja o računu pristupa informacijama protivno članku 37. stavku 3. točki 6. ovoga Zakona

62. ako pri pružanju usluge informiranja o računu protivno članku 37. stavku 3. točki 7. ovoga Zakona zahtijeva osjetljive podatke o računima za plaćanje
63. ako pri pružanju usluge informiranja o računu upotrebljava podatke, pristupa im ili ih pohranjuje protivno članku 37. stavku 3. točki 8. ovoga Zakona
64. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 37. stavku 4. točki 1. ovoga Zakona ne komunicira s pružateljem usluge informiranja o računu u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
65. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 37. stavku 4. točki 2. ovoga Zakona diskriminira zahtjeve za davanje podataka koje je zaprimio od pružatelja usluge informiranja o računu
66. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 37. stavku 5. ovoga Zakona uvjetuje svoje postupanje u skladu s člankom 37. stavkom 4. ovoga Zakona sklapanjem ugovora
67. ako ne obavijesti platitelja o blokiranju platnog instrumenta u skladu s člankom 38. stavkom 3. ili 4. ovoga Zakona
68. ako protivno članku 38. stavku 6. ovoga Zakona ne deblokira platni instrument ili ga ne zamijeni novim nakon što prestanu postojati razlozi za blokadu tog instrumenta
69. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 38. stavku 7. ovoga Zakona uskrati pružatelju usluge informiranja o računu ili pružatelju usluge iniciranja plaćanja pristup računu za plaćanje kada nisu ispunjeni uvjeti propisani tom odredbom
70. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne obavijesti platitelja o uskraćivanju pristupa računu za plaćanje u skladu s člankom 38. stavcima 8. ili 9. ovoga Zakona
71. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne omogući pristup računu za plaćanje u skladu s člankom 38. stavkom 11. ovoga Zakona
72. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku na način i u roku iz članka 38. stavka 12. ovoga Zakona o incidentu iz članka 38. stavka 7. ovoga Zakona koji se odnosi na pružatelja usluge informiranja o računu ili na pružatelja usluge iniciranja plaćanja
73. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona ne osigura da personalizirane sigurnosne vjerodajnice budu dostupne isključivo korisniku platnih usluga koji je ovlašten koristiti se tim instrumentom
74. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona dostavi korisniku platnih usluga platni instrument koji on nije zatražio
75. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne osigura svakodobnu raspoloživost odgovarajućih sredstava koja omogućuju primitak obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ili zahtjeva za deblokadu platnog instrumenta iz članka 38. stavka 6. ovoga Zakona
76. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona na pravodobno podneseni zahtjev korisnika platnih usluga ne da odgovarajuće dokaze o podnesenoj obavijesti odnosno zahtjevu
77. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona korisniku platnih usluga naplati naknadu za obavijest iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona
78. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona ne spriječi svako korištenje platnog instrumenta nakon primitka obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona
79. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 2. ovoga Zakona korisniku platnih usluga zaračuna druge troškove ili naknade, različite od troškova zamjene koji se izravno odnose na platni instrument
80. ako protivno odredbi članka 40. stavka 4. ovoga Zakona sastavi odredbe okvirnog ugovora o korištenju platnog instrumenta koje nisu objektivne, nediskriminirajuće i razmjerne

81. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije ne postupi na način i u roku iz članka 43. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, neovisno o tome je li platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja ili nije (članak 43. stavci 1. i 2. i članak 44. stavak 1.)
82. ako kao pružatelj usluge iniciranja plaćanja protivno članku 44. stavku 4. ovoga Zakona na zahtjev pružatelja platnih usluga koji vodi račun odmah ne naknadi sve iznose koje je pružatelj platnih usluga koji vodi račun isplatio platitelju
83. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta te protivno članku 46. stavku 3. ovoga Zakona ne naknadi pružatelju platnih usluga platitelja štetu koju je zbog toga pretrpio
84. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja protivno članku 47. stavku 1. ovoga Zakona rezervira novčana sredstva na računu za plaćanje platitelja kad platitelj nije dao suglasnost za točan iznos novčanih sredstava koji treba rezervirati
85. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja ne oslobodi rezervaciju novčanih sredstava na računu za plaćanje platitelja u roku iz članka 47. stavka 2. ovoga Zakona
86. ako, u slučaju povrata iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona, protivno članku 48. stavku 7. ovoga Zakona odobri račun za plaćanje platitelja s kasnijim datumom valute od onoga na koji je taj račun terećen za iznos čiji povrat traži platitelj
87. ako u slučaju iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona na zahtjev platitelja za povrat novčanih sredstava za autoriziranu platnu transakciju ne postupi u skladu s člankom 49. stavkom 3. ovoga Zakona
88. ako protivno članku 49. stavku 4. ovoga Zakona odbije povrat novčanih sredstava u slučaju iz članka 48. stavaka 6. ili 8. ovoga Zakona
89. ako kao platiteljev pružatelj platnih usluga protivno članku 50. stavku 8. ovoga Zakona tereti platiteljev račun za plaćanje prije primitka naloga za plaćanje
90. ako ne obavijesti korisnika platne usluge o odbijanju izvršenja naloga za plaćanje odnosno o odbijanju iniciranja platne transakcije u skladu s odredbom članka 51. stavka 1. ovoga Zakona
91. ako ne obavijesti korisnika platne usluge o odbijanju izvršenja naloga za plaćanje odnosno o odbijanju iniciranja platne transakcije u rokovima iz članka 51. stavka 2. ovoga Zakona
92. ako protivno članku 51. stavku 3. ovoga Zakona ugovori ili naplati naknadu za odbijanje naloga za plaćanje ili odbijanje iniciranja platne transakcije u iznosu koji nije razuman ili kada odbijanje nije objektivno opravdano
93. ako protivno članku 51. stavku 4. ovoga Zakona odbije izvršiti autorizirani nalog za plaćanje
94. ako ne omogući platitelju opoziv naloga za plaćanje u skladu s člankom 52. stavkom 6. ovoga Zakona
95. ako protivno članku 52. stavku 9. ovoga Zakona naplati naknadu za opoziv naloga za plaćanje iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona kada takva naknada nije ugovorena
96. ako protivno članku 53. stavku 1. ovoga Zakona ne prenosi puni iznos platne transakcije ili ga umanjuje za iznos naknade
97. ako u slučaju iz članka 53. stavka 2. ovoga Zakona u informaciji o izvršenoj platnoj transakciji koju daje primatelju plaćanja ne prikaže odvojeno iznos platne transakcije od iznosa naplaćenih naknada (članak 53. stavak 3.)
98. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja u slučaju iz članka 53. stavka 4. ovoga Zakona ne osigura da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije koju je inicirao platitelj
99. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju iz članka 53. stavka 5. ovoga Zakona ne osigura da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije
100. ako kao platiteljev pružatelj platnih usluga ne osigura da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije u roku iz članka 54. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona

101. ako kao platitelj pružatelj platnih usluga u slučaju iz članka 54. stavka 4. ovoga Zakona ne osigura da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije u ugovorenom roku ili, kada rok nije ugovoren, u roku iz članka 54. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona
102. ako protivno odredbi članka 54. stavka 5. ovoga Zakona ugovori rok koji je duži od četiri radna dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje iz članka 50. ovoga Zakona
103. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne prenese ili ne prenese ispravno nalog za plaćanje koji je inicirao primatelj plaćanja ili koji je iniciran preko primatelja plaćanja platiteljevu pružatelju platnih usluga u roku iz članka 54. stavka 7. ovoga Zakona
104. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun u slučaju polaganja gotova novca ne stavi novčana sredstva na raspolaganje i ne odobri račun u skladu s odredbama članka 56. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona
105. ako ne odobri račun za plaćanje primatelja plaćanja s datumom valute iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona
106. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja iznos platne transakcije ne stavi na raspolaganje primatelju plaćanja u roku iz članka 57. stavka 2. ovoga Zakona
107. ako, u slučaju kad je u skladu s člankom 57. stavkom 4. ugovoren drukčiji rok za stavljanje na raspolaganje iznosa platne transakcije primatelju plaćanja, primatelju plaćanja ne stavi na raspolaganje iznos platne transakcije u tako ugovorenom roku
108. ako odredi datum valute terećenja računa za plaćanje platitelja protivno članku 57. stavku 5. ovoga Zakona
109. ako kao platitelj pružatelj platnih usluga u slučaju neizvršenja ili neurednog izvršenja platne transakcije ne postupi u skladu s odredbama članka 58. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, neovisno o tome je li platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja ili nije (članak 58. stavci 2. i 3. i članak 60. stavak 1.)
110. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primi iznos platne transakcije od pružatelja platnih usluga platitelja, a ne stavi ga odmah na raspolaganje primatelju plaćanja, a ako je plaćanje trebalo biti izvršeno na račun za plaćanje primatelja plaćanja, ne odobri taj račun za odgovarajući iznos s datumom valute odobrenja koji ne smije biti kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila izvršena u skladu s člankom 57. ovoga Zakona (članak 58. stavci 5. i 6. u vezi sa stavkom 4. i članak 59. stavak 4.)
111. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju platne transakcije koju je inicirao platitelj, a koja je izvršena sa zakašnjenjem, na zahtjev pružatelja platnih usluga platitelja ne odredi datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja koji nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena (članak 58. stavak 7.)
112. ako kao platitelj pružatelj platnih usluga ne postupi u skladu s odredbom članka 58. stavka 8. ovoga Zakona, neovisno o tome je li platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja ili nije
113. ako protivno članku 59. stavku 2. ovoga Zakona kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odmah ponovno ne dostavi predmetni nalog za plaćanje platiteljevu pružatelju platnih usluga
114. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju zakašnjenja s prijenosom naloga za plaćanje protivno članku 59. stavku 3. ovoga Zakona ne odobri račun za plaćanje primatelja plaćanja
115. ako kao platitelj pružatelj platnih usluga postupi protivno članku 59. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona
116. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju platne transakcije koju je inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja, a koja je izvršena sa zakašnjenjem, ne odredi datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja koji

nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena (članak 59. stavak 8.)

117. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne postupi u skladu s odredbom članka 59. stavka 9. ovoga Zakona

118. ako kao pružatelj usluge iniciranja plaćanja protivno članku 60. stavku 3. ovoga Zakona na zahtjev pružatelja platnih usluga koji vodi račun odmah ne naknadi sve iznose koje je pružatelj platnih usluga koji vodi račun isplatio platitelju

119. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja u slučaju pogrešne jedinstvene identifikacijske oznake postupi protivno članku 61. stavcima 4., 6. i 7. ovoga Zakona

120. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju pogrešne jedinstvene identifikacijske oznake postupi protivno članku 61. stavku 5. ovoga Zakona

121. ako ne uspostavi okvir za upravljanje operativnim i sigurnosnim rizicima u skladu sa Smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o sigurnosnim mjerama za operativne i sigurnosne rizike povezane s platnim uslugama na temelju Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/17) (članak 67. stavak 2. u vezi s člankom 67. stavkom 1.)

122. ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci procjenu operativnih i sigurnosnih rizika u skladu s člankom 67. stavkom 3. ovoga Zakona

123. ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci procjenu operativnih i sigurnosnih rizika na njezin zahtjev (članak 67. stavak 4.)

124. ako protivno članku 68. stavku 1. ovoga Zakona ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svakom značajnom operativnom ili sigurnosnom incidentu bez odgađanja i u skladu sa Smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o izvješćivanju o značajnim incidentima u skladu s Direktivom (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/10)

125. ako protivno članku 68. stavku 2. ovoga Zakona ne obavijesti svoje korisnike platnih usluga o incidentu i svim raspoloživim mjerama koje oni mogu poduzeti radi ublažavanja štetnih učinaka incidenta

126. ako ne primjenjuje pouzdanu autentifikaciju u skladu s člankom 69. stavkom 1. ovoga Zakona

127. ako protivno članku 69. stavku 2. ovoga Zakona ne primjenjuje pouzdanu autentifikaciju s elementima koji transakciju na dinamičan način povezuju s određenim iznosom i određenim primateljem plaćanja

128. ako ne uspostavi sigurnosne mjere u skladu s člankom 69. stavkom 3. ovoga Zakona

129. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun postupi protivno članku 69. stavku 4. ovoga Zakona

130. ako postupi protivno Uredbi (EU) br. 2018/389 (članak 69. stavak 7.)

131. ako korisniku platnih usluga ne dostavi konačni odgovor na sve primjedbe sadržane u prigovoru na papiru ili ugovorenom drugom trajnom nosaču podataka, s uputom iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona i u roku od deset dana od dana zaprimanja prigovora ili u roku određenom u privremenom odgovoru na prigovor, a koji nije duži od 35 dana od dana zaprimanja prigovora (članak 70. stavci 2., 3. i 4.)

132. ako u slučaju iz članka 70. stavka 3. ovoga Zakona korisniku platnih usluga ne dostavi privremeni odgovor u roku od 10 dana od dana zaprimanja prigovora i ako privremeni odgovor ne sadrži razloge kašnjenja i rok do kojega će korisnik platnih usluga primiti konačan odgovor (članak 70. stavak 3.)

133. ako ne izradi i ne primjenjuje primjerene i učinkovite procedure za rješavanje prigovora korisnika platnih usluga u svim državama članicama u kojima nudi platne usluge i ne učini ih dostupnima korisnicima na službenom jeziku države članice u kojem nudi usluge ili na jeziku ugovorenom s korisnikom platnih usluga (članak 70. stavak 5.)

134. ako na poziv Hrvatske narodne banke ne dostavi očitovanje i potrebne dokaze u roku određenom u pozivu (članak 71. stavak 3.)

135. ako informacije iz članka 72. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ne istakne na jasan, razumljiv i lako dostupan način u svojim poslovnicama i na svojim internetskim stranicama (članak 72. stavak 3.)

136. ako protivno članku 72. stavku 5. ovoga Zakona odbije sudjelovati u postupku alternativnog rješavanja spora pred tijelom o kojem je dao informaciju prema članku 72. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

137. ako ne osigura dostupnost brošure Europske komisije o pravima potrošača u skladu s člankom 73. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona

138. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi transakcijski račun postupi protivno članku 76. ovoga Zakona

139. ako kao pružatelj platnih usluga iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka koji je obveznik izvješćivanja prema članku 154. stavku 3. ovoga Zakona ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 154. stavkom 3. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i:

1. odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga iz stavka 1. točke 1. ovoga članka odnosno odgovorni izvršni direktor ako pružatelj ima upravni odbor odnosno kad pružatelj platnih usluga iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, s izuzetkom kreditne institucije, osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge

1. odgovorna osoba pružatelja platnih usluga (podružnice) iz stavka 1. točaka od 2. do. 4. ovoga članka i odgovorna osoba pružatelja platnih usluga (zastupnika) iz stavka 1. točke 5. ovoga članka koji je pravna osoba
2. odgovorna osoba pružatelja platnih usluga iz stavka 1. točaka 6. i 7. ovoga članka.

(4) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i trgovac pojedinac, obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koja je kao zastupnik institucije za platni promet, institucije za elektronički novac ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u drugoj državi članici postavljena u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan.

(5) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka počinjen pri pružanju platnih usluga od strane Republike Hrvatske kada ne djeluje u svojstvu javne vlasti kaznit će se odgovorna osoba novčanom kaznom iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Iznimno, ne postoji prekršaj iz stavka 2. ovoga članka ako je pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka, gdje je to ovim Zakonom dopušteno, s korisnikom platnih usluga ugovorio drukčije nego što je propisano ovim Zakonom.

Prekršaji drugih osoba

Članak 180.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna, pravna osoba:

1. ako kao osoba koja obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona nakon slanja prve obavijesti iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ne dostavi

Hrvatskoj narodnoj banci naknadnu obavijest u roku i sa sadržajem propisanim člankom 6. stavkom 1. ovoga Zakona

2. ako kao osoba koja obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona na zahtjev Hrvatske narodne banke ne dostavi informacije iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona

3. ako kao osoba koja obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke iz članka 6. stavka 5. ovoga Zakona

4. ako kao osoba koja obavlja aktivnosti iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežnu djelatnost ne dostavi obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 6. ovoga Zakona

5. ako kao pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti ne dostavi godišnje revizorsko mišljenje iz članka 6. stavka 7. ovoga Zakona

6. ako kao pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona na zahtjev Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti ne dostavi informacije iz članka 6. stavka 8. ovoga Zakona

7. ako kao pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke iz članka 6. stavka 12. ovoga Zakona

8. ako pruža platne usluge protivno odredbi članka 7. stavka 2. ovoga Zakona

9. ako kao primatelj plaćanja protivno odredbi članka 15. stavka 1. ovoga Zakona ne obavijesti platitelja o popustu za korištenje određenoga platnog instrumenta prije iniciranja platne transakcije

10. ako kao treća osoba uključena u platnu transakciju protivno odredbi članka 15. stavka 2. ovoga Zakona ne izvijesti korisnika platnih usluga o naknadi za korištenje određenoga platnog instrumenta prije iniciranja platne transakcije

11. ako kao osoba koja pruža uslugu iz članka 5. točke 15. ovoga Zakona korisniku ne pruži informacije u skladu s člancima 16., 18., 21. i 22. ovoga Zakona prije podizanja gotovine i na potvrdi nakon izvršenja transakcije podizanja gotovine (članak 15. stavak 3.)

12. ako kao davatelj usluge preračunavanja valute na prodajnom mjestu ili kao primatelj plaćanja protivno članku 16. ovoga Zakona ne priopći platitelju prije iniciranja platne transakcije sve naknade i tečaj koji će se primijeniti prilikom preračunavanja valute

13. ako kao primatelj plaćanja naplati naknadu za korištenje određenoga platnog instrumenta (članak 32. stavak 5.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i fizička osoba trgovac pojedinac, obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točke 8. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 25.000,00 kuna i fizička osoba.

Prekršaji vezani uz stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 181.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna pravna osoba:

1. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svakoj namjeri stjecanja kvalificiranog udjela, okolnosti da stjecanje kvalificiranog udjela nije dovršeno, namjeri raspolaganja kvalificiranim udjelom, planiranoj statusnoj promjeni ili ostvarenom stjecanju u skladu s člankom 94. stavcima 1., 2., 4., 5., 6., 7. ili 8. ovoga Zakona
2. ako ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke kojim je neposrednom stjecatelju ili posrednom stjecatelju naložena prodaja stečenih dionica odnosno poslovnih udjela (članak 96. stavak 5. točka 2. i stavak 12.)
3. ako na zahtjev Hrvatske narodne banke iz članka 97. stavaka 3. i 9. ovoga Zakona ne dostavi tražene informacije i dokumentaciju
4. ako ne postupi po naknadnom zahtjevu Hrvatske narodne banke iz članka 98. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i fizička osoba.

Prekršaji kreditnih institucija

Članak 182.

(1) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka odgovaraju:

1. kreditna institucija osnovana u Republici Hrvatskoj
2. podružnica u Republici Hrvatskoj kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako postupi protivno odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona
2. ako protivno članku 8. stavku 2. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi obavijest o odbijanju zahtjeva iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona s obrazloženjem
3. ako odredi ili koristi transakcijski ili drugi račun protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 74. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona
4. ako protivno članku 78. stavku 3. ovoga Zakona ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri sklapanja ugovora iz članka 78. stavka 2. ovoga Zakona ili ako uz obavijest ne dostavi detaljan opis modela izvršenja platnih transakcija
5. ako nalog za plaćanje za izvršenje platnih transakcija preko transakcijskih računa ne sadrži elemente ili nije popunjen u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 79. ovoga Zakona

6. ako protivno članku 191. stavku 16. ovoga Zakona blokira ili ometa uporabu usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu za račune koje vodi.

(3) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 30.000,00 kuna i:

1. odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije
2. odgovorna osoba u podružnici iz stavka 1. ovoga članka.

Prekršaji institucija za platni promet, malih institucija za platni promet i registriranih pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u Republici Hrvatskoj

Članak 183.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj:

1. ako pruža platne usluge izvan granica rješenja izdanih prema odredbama ovoga Zakona (članak 7. stavak 6.)
2. ako protivno članku 80. stavku 3. ovoga Zakona počne pružati platne usluge prije upisa tih usluga kao djelatnosti u odgovarajući registar
3. ako protivno članku 92. stavku 12. ovoga Zakona pruža platne usluge preko zastupnika u Republici Hrvatskoj prije nego što je zastupnik upisan u registar iz članka 93. ovoga Zakona
4. ako protivno članku 92. stavku 13. ovoga Zakona nastavi s pružanjem platnih usluga u Republici Hrvatskoj preko zastupnika
5. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 92. stavkom 14. ovoga Zakona
6. ako postupi protivno članku 96. stavku 11. ovoga Zakona
7. ako joj iznos regulatornog kapitala bude manji od iznosa propisanog člankom 99. stavkom 2. ovoga Zakona
8. ako ne koristi metodu i način izračuna regulatornog kapitala određene u skladu s člankom 99. stavkom 3. ovoga Zakona
9. ako ne zaštititi novčana sredstva primljena za izvršenje platnih transakcija u skladu s člankom 100. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona odnosno ako to ne učini na način utvrđen u skladu s člankom 100. stavkom 6. ovoga Zakona
10. ako, kao institucija za platni promet koja pruža usluge iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, ne zaštititi novčana sredstva primljena za izvršenje platnih transakcija u skladu s člankom 100. stavkom 4. ovoga Zakona odnosno ako to ne učini na način utvrđen u skladu s člankom 100. stavkom 6. ovoga Zakona
11. ako, kao institucija za platni promet koja pruža platne usluge iz članka 4. točke 7. ili članka 4. točaka 7. i 8., ne ugovori osiguranje od profesionalne odgovornosti ili drugu usporedivu garanciju s karakteristikama u skladu s člankom 101. ovoga Zakona
12. ako otvara i vodi račune za plaćanje koji se ne koriste isključivo za platne transakcije (članak 102. stavak 1.)
13. ako odobrava kredite vezane uz pružanje platnih usluga protivno članku 103. stavku 1. ovoga Zakona
14. ako prima depozite ili druga povratna sredstva od javnosti protivno članku 103. stavku 2. ovoga Zakona
15. ako protivno članku 104. stavku 2. ovoga Zakona ne prikazuje odvojeno u revidiranom godišnjem financijskom izvještaju računovodstvene podatke kojima se dokazuje usklađenost s odredbama glave V. ovoga Zakona (članak 104. stavci 2. i 3.)

16. ako, kao pravna osoba koja prema propisima o računovodstvu nije dužna revidirati godišnje financijske izvještaje i konsolidirane financijske izvještaje iz članka 104. ovoga Zakona, ne postupi u skladu s člankom 106. stavkom 1. ovoga Zakona
17. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća iz članka 106. stavka 2. ovoga Zakona u roku iz članka 106. stavka 2. ovoga Zakona
18. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeravanoj eksternalizaciji u skladu s člankom 107. stavcima 1. ili 2. ovoga Zakona
19. ako eksternalizira operativne aktivnosti protivno uvjetima iz članka 107. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona
20. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne osigura obavljanje izravnog nadzora na lokacijama pružatelja usluge eksternalizacije i pristup dokumentaciji i podacima u skladu s člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona
21. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o promjenama u eksternalizaciji operativnih aktivnosti u skladu s člankom 107. stavkom 8. ovoga Zakona
22. ako ne provodi provjere svojih podružnica i zastupnika u skladu s člankom 108. stavkom 3. ovoga Zakona
23. ako ne osigura da njezine podružnice i zastupnici informiraju korisnike platnih usluga o njihovu djelovanju u njezino ime i za njezin račun (članak 108. stavci 4. i 5.)
24. ako ne uspostavi ili ne provodi sustav upravljanja u skladu s člankom 109. ovoga Zakona
25. ako ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje izravnog nadzora na način i pod uvjetima propisanim člankom 111. stavcima 7. i 8. i člankom 112. ovoga Zakona
26. ako ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke o nalaganju nadzornih mjera iz članka 115. ovoga Zakona
27. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku bez odgađanja o svim okolnostima iz članka 119. stavka 2. ovoga Zakona
28. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri pružanja platnih usluga preko podružnice u trećoj državi u roku iz članka 119. stavka 3. ovoga Zakona
29. ako na zahtjev Hrvatske narodne banke u traženom roku ne dostavi tražena izvješća i informacije (članak 119. stavak 4.)
30. ako protivno članku 139. stavku 11. ovoga Zakona počne pružati platne usluge preko podružnice ili zastupnika u državi članici domaćinu prije upisa te podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona
31. ako protivno članku 139. stavku 13. ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o datumu započinjanja pružanja platnih usluga u državi članici domaćinu preko podružnice ili zastupnika
32. ako protivno članku 139. stavku 16. ovoga Zakona započne neposredno pružati platne usluge u državi članici domaćinu prije nego što od Hrvatske narodne banke dobije obavijest o završetku postupka notifikacije
33. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 139. stavkom 17. ovoga Zakona
34. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 139. stavkom 23. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave institucije za platni promet odnosno odgovorni izvršni direktor ako institucija za platni promet ima upravni odbor odnosno ako institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točaka 3., 4., 5., 6., 9., 10., 12., 13., 14., od 17. do 27. i 29. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 350.000,00 kuna i mala institucija za platni promet.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave male institucije za platni promet odnosno odgovorni izvršni direktor ako mala institucija za platni promet ima upravni odbor odnosno ako mala institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. točaka od 3. do 6., od 25. do 34. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 350.000,00 kuna i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je pravna osoba.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba odnosno odgovorni izvršni direktor ako registrirani pružatelj usluge informiranja o računu ima upravni odbor odnosno ako registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(7) Za prekršaj iz stavka 1. točaka od 25. do 34. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac.

Ostali prekršaji male institucije za platni promet

Članak 184.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 350.000,00 kuna mala institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj:

1. ako pruža platne usluge za koje kao mala institucija za platni promet nije upisana u registar iz članka 93. ovoga Zakona (članak 7. stavak 6.)
2. ako pruža platne usluge izvan Republike Hrvatske (članak 120. stavak 2.)
3. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvještaje u skladu s člankom 126. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave male institucije za platni promet odnosno odgovorni izvršni direktor ako mala institucija za platni promet ima upravni odbor odnosno ako mala institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

Ostali prekršaji registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanog u Republici Hrvatskoj

Članak 185.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 15.000,00 do 350.000,00 kuna registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj:

1. ako pruža platne usluge za koje kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu nije upisan u registar iz članka 93. ovoga Zakona (članak 7. stavak 6.)
2. ako ne ugovori osiguranje od profesionalne odgovornosti ili drugu usporedivu garanciju s karakteristikama u skladu s člankom 101. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj odnosno odgovorni izvršni direktor ako taj pružatelj ima upravni odbor odnosno ako taj pružatelj osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac ili obrtnik registriran u Republici Hrvatskoj.

Dodatni prekršaj institucije za platni promet, male institucije za platni promet i registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u Republici Hrvatskoj

Članak 186.

(1) Za prekršaj kaznit će se član uprave institucije za platni promet, male institucije za platni promet odnosno registriranog pružatelja usluge informiranja o računu odnosno izvršni direktor tih pravnih osoba ako ona ima upravni odbor odnosno ako te pravne osobe obavljaju djelatnost iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, odgovorna osoba za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna ako ne postupi po zahtjevu Hrvatske narodne banke postavljenom u skladu s člankom 111. stavkom 9. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac ili obrtnik registriran u Republici Hrvatskoj.

Prekršaji revizorskog društva i samostalnog revizora

Članak 187.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se revizorsko društvo ako ne ispuni obveze iz članka 106. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba revizorskog društva.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 10.000,00 kuna i samostalni revizor.

Prekršaji upravitelja platnog sustava

Članak 188.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna upravitelj platnog sustava iz članka 153. stavka 2. točaka od 1. do 7. i točke 9. ovoga Zakona:

1. ako započne s radom platnog sustava kojim upravlja prije dobivanja odobrenja, ako je za rad tog sustava potrebno dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke (članak 156. stavak 3.)
2. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o početku rada platnog sustava kojim upravlja u roku iz članka 156. stavka 4. ovoga Zakona
3. ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci dokumentaciju iz članka 156. stavka 5. ovoga Zakona
4. ako postupi protivno odredbama članka 165. stavaka 1. i 4. ovoga Zakona
5. ako pravila kojima uređuje pristup pružatelja platnih usluga platnom sustavu kojim upravlja nisu u skladu s člankom 166. stavcima 1., 2., 4. i 5. ovoga Zakona
6. ako ne osigura ispunjenje svih zahtjeva iz članka 167. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona
7. ako ne obavijesti sudionike platnog sustava u skladu s člankom 167. stavkom 3. ovoga Zakona
8. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeravanoj eksternalizaciji u skladu s člankom 168. stavkom 1. ovoga Zakona
9. ako eksternalizira aktivnosti protivno uvjetima iz članka 168. stavka 2. ovoga Zakona
10. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne osigura obavljanje izravnog nadzora i pristup dokumentaciji i podacima u skladu s člankom 168. stavkom 4. ovoga Zakona
11. ako ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje izravnog nadzora na način i pod uvjetima propisanim člankom 111. stavcima 7. i 8. i člankom 112. ovoga Zakona (članak 170., u vezi s člankom 111. stavcima 7. i 8. i člankom 112.)
12. ako ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke donesenom prema članku 171. ovoga Zakona
13. ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 172. stavkom 1. ovoga Zakona
14. ako na zahtjev Hrvatske narodne banke protivno članku 172. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona ne dostavi tražene podatke, informacije ili izvješća.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave odnosno odgovorna osoba za upravljanje platnim sustavom upravitelja platnog sustava.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona.
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona.
Datum dokumenta	12.8.2022.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona.
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	30.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o platnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona bio je objavljen na portalu e-Savjetovanje od 28. srpnja 2022. do 11. kolovoza 2022. na internetskoj stranici: https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=21422
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Nema dostavljenih očitovanja.

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Nema dostavljenih primjedbi.
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	-